

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
20 август 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/С 294/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/С 294/02 Дело С-203/16 Р: Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Dirk Andres, действащ в качеството на синдик на Heitkamp BauHolding GmbH/Европейска комисия, Федерална република Германия (Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната система — Правна квалификация на фактите) 2

2018/С 294/03 Дело С-208/16 Р: Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Федерална република Германия/Dirk Andres (синдик на Heitkamp BauHolding GmbH), Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната рамка — Правна квалификация на фактите) 3

2018/C 294/04	Дело C-209/16 P: Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Федерална република Германия/Lowell Financial Services GmbH, преди GFKL Financial Services AG, Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната рамка — Правна квалификация на фактите)	4
2018/C 294/05	Дело C-219/16 P: Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Lowell Financial Services GmbH, преди GFKL Financial Services AG/Европейска комисия, Федерална република Германия (Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната рамка — Правна квалификация на фактите)	5
2018/C 294/06	Дело C-451/16: Решение на Съда (голям състав) от 26 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединено кралство) — MB/Secretary of State for Work and Pensions (Преюдициално запитване — Директива 79/7/ЕИО — Равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване — Национална държавна пенсионна схема — Условия за признаване на промяна на пола — Национална правна уредба, изискваща унищожаване на брака, предхождащ промяната на пола, като условие за нейното признаване — Отказ да се предостави държавна пенсия за осигурителен стаж и възраст на лице, което е променило пола си, при навършване на пенсионната възраст, установена за лица от придобития пол — Пряка дискриминация, основана на пола)	5
2018/C 294/07	Дело C-564/16 P: Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/Puma SE (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 5 — Член 76 — Производство по възражение — Относителни основания за отказ — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 19 — Правило 50, параграф 1 — Наличие на предходни решения на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), признаващи репутацията на по-ранната марка — Принцип на добра администрация — Вземане предвид на тези решения в последващи производства по възражение — Задължение за мотивиране — Процесуални задължения на апелативните състави на EUIPO)	6
2018/C 294/08	Дело C-635/16 P: Решение на Съда (десети състав) от 28 юни 2018 г. — Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/Европейска комисия (Обжалване — Жалба за отмяна — Допустимост — Определяне на предмета на жалбата — Финансова помощ в областта на Механизма за свързване на Европа (МСЕ) — Транспортен сектор за периода 2014 — 2020 г. — Покани за представяне на предложения — Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA) — Електронно писмо, с което жалбоподателят е уведомен за отхвърляне на предложението му — Последващо решение на Европейската комисия, с което се съставя списък на избраните предложения — Ефективна съдебна защита)	7
2018/C 294/09	Дело C-2/17: Решение на Съда (десети състав) от 28 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Испания) — Instituto Nacional de la Seguridad Social/Jesús Crespo Rey (Преюдициално запитване — Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Приложение XI, рубрика „Испания“, точка 2 — Пенсия за осигурителен стаж и възраст — Начин на изчисляване — Теоретичен размер — Релевантна осигурителна основа — Специално споразумение — Избор на осигурителна основа — Национална правна уредба, задължаваща работника да се осигурява върху минималната осигурителна основа)	7
2018/C 294/10	Дело C-57/17: Решение на Съда (седми състав) от 28 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Испания) — Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial (Преюдициално запитване — Социална политика — Закрила на работниците и служителите в случай на несъстоятелност на работодателя — Директива 2008/94/ЕО — Член 3, първа алинея — Плащане, осигурено от гарантиращата институция — обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение — Смяна на местоработата, налагаща промяна на местоживеенето на работника — Изменение на съществен елемент от трудовия договор — Прекратяване на трудовия договор от работника — Принцип на равнопоставеност и недопускане на дискриминация)	8

2018/C 294/11	Дело C-90/17: Решение на Съда (първи състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Turbogás Produtora Energética SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 21, параграф 5, трета алинея — Предприятие, което произвежда електроенергия за собствени нужди — Дребни производители на електроенергия — Член 14, параграф 1, буква а) — енергийни продукти, използвани за производство на електроенергия — Задължение за освобождаване)	9
2018/C 294/12	Дело C-230/17: Решение на Съда (трети състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Член 21, параграф 1 ДФЕС — Директива 2004/38/ЕО — Право на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки — Право на гражданин на трета държава, член на семейството на гражданин на Съюза, да пребивава в държавата членка, на която е гражданин последният — Влизане на този член на семейството на територията на съответната държава членка, след като гражданинът на Съюза се е завърнал в нея)	9
2018/C 294/13	Дело C-246/17: Решение на Съда (първи състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Ibrahima Diallo/État belge (Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Директива 2004/38/ЕО — Член 10, параграф 1 — Молба за карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза — Издаване — Срок — Приемане и съобщаване на решението — Последичи от неспазването на шестмесечния срок — Процесуална автономия на държавите членки — Принцип на ефективност)	10
2018/C 294/14	Дело C-364/17: Решение на Съда (шести състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Административен съд Варна — България) — „Варна холидейс“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на недвижим имот, извършена преди присъединяването на Република България към Европейския съюз — Нишожност на договора за покупко-продажба, констатирана след присъединяването — Задължение за корекция на първоначално извършеното приспадане — Тълкуване — Компетентност на Съда)	11
2018/C 294/15	Съединени дела C-459/17 и C-460/17: Решение на Съда (шести състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)/Ministre de l'Action et des Comptes publics (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Право на приспадане на данъка, платен за получена доставка — Материалноправни условия за възникване на правото на приспадане — Действителна доставка на стоки)	11
2018/C 294/16	Дело C-512/17: Решение на Съда (пети състав) от 28 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu — Полша) — производство, образувано по инициатива на HR (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 8, параграф 1 — Обичайно местопребиваване на детето — Дете в кърмаческа възраст — Обстоятелства от решаващо значение за определяне на мястото на това пребиваване)	12
2018/C 294/17	Дело C-731/17 P: Жалба, подадена на 23 декември 2017 г. от Nap Innova Hoteles, S.L. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) от 4 декември 2017 г. по дело T-522/17, Nap Innova Hoteles/ЕСП	13
2018/C 294/18	Дело C-118/18 P: Жалба, подадена на 14 февруари 2018 г. от Hochmann Marketing GmbH, по-рано Bittorrent Marketing GmbH, срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 12 декември 2017 г. по дело T-771/15 — Hochmann Marketing/EUIPO	13
2018/C 294/19	Дело C-318/18: Преюдициално запитване от Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Белгия), постъпило на 11 май 2018 г. — Oracle Belgium BVBA/Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Дело C-331/18: Преюдициално запитване от Krajský súd v Prešove (Словашка република), постъпило на 22 май 2018 г. — TE/Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Дело C-341/18: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 24 май 2018 г. — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/J. и др.	16
2018/C 294/22	Дело C-344/18: Преюдициално запитване от Arbeidshof te Gent (Белгия), постъпило на 25 май 2018 г. — ISS Facility Services NV/Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Дело C-348/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 29 май 2018 г. — Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Дело C-349/18: Преюдициално запитване от Vrederegrecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 май 2018 г. — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Дело C-350/18: Преюдициално запитване от Vrederegrecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 май 2018 г. — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Дело C-351/18: Преюдициално запитване от Vrederegrecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 май 2018 г. — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Дело C-354/18: Преюдициално запитване от Tribunalul Bacău (Румъния), постъпило на 30 май 2018 г. — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Дело C-355/18: Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 май 2018 г. — Barbara Rust-Hackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Дело C-356/18: Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 май 2018 г. — Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Дело C-357/18: Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 май 2018 г. — Bettina Plackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Дело C-359/18 P: Жалба, подадена на 1 юни 2018 г. от Европейската агенция по лекарствата срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 22 март 2018 г. по дело T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland/EMA	23
2018/C 294/32	Дело C-364/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия), постъпило на 4 юни 2018 г. — Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Дело C-365/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия), постъпило на 4 юни 2018 г. — Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico и др.	25
2018/C 294/34	Дело C-366/18: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Madrid (Испания), постъпило на 5 юни 2018 г. — José Manuel Ortiz Mesonero/UTE Luz Madrid Centro (включващо търговските дружества SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A. и Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Дело C-367/18: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 4 юни 2018 г. — María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz и Luis Salas Fernández (действащ като наследник на Lucía Sánchez de la Peña)/Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Дело C-373/18: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Португалия), постъпило на 7 юни 2018 г. — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Дело C-377/18: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 8 юни 2018 година — наказателно производство срещу АН, РВ, СХ, КМ, РН	27
2018/C 294/38	Дело C-380/18: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, друга страна: Е.Р.	28
2018/C 294/39	Дело C-381/18: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — G.S., друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Дело C-382/18: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — V.G., друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Дело C-383/18: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Полша), постъпило на 11 юни 2018 г. — Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo — Kredytowej im. Franciszka Stefczyka със седалище Гданск, Santander Consumer Bank S.A. със седалище Вроцлав, mBank S.A. със седалище Варшава	30
2018/C 294/42	Дело C-385/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 юни 2018 г. — Arriva Italia Srl и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Дело C-386/18: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Дело C-387/18: Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 12 юни 2018 г. — Delfarma Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Дело C-389/18: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 13 юни 2018 г. — Brussels Securities SA/État belge	32
2018/C 294/46	Дело C-397/18: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания), постъпило на 15 юни 2018 г. — Ana María Páez Juárez/Nobel Plásticos Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	Дело C-398/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 15 юни 2018 г. — Antonio Vocero Torrico/Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Дело C-399/18: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 18 юни 2018 г. — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Дело C-401/18: Преюдициално запитване от Krajský soudem v Praze (Чешка република), постъпило на 18 юни 2018 г. — Herst, s.r.o./Odvolačí finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Дело C-403/18 P: Жалба, подадена на 14 юни 2018 г. от Alcogroup и Alcodis срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 април 2018 г. по дело T-274/15, Alcogroup и Alcodis/Комисия	37
2018/C 294/51	Дело C-407/18: Преюдициално запитване от Višje sodišče v Mariboru (Словения), постъпило на 21 юни 2018 г. — Aleš Kuhar, Jožef Kuhar/Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Дело C-440/18 P: Жалба, подадена на 4 юли 2018 г. от Vereins Deutsche Sprache e.V. срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 23 април 2018 г. по дело T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V./Европейска комисия	38
2018/C 294/53	Дело C-443/18: Иск, предявен на 4 юли 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република . . .	39
Общ съд		
2018/C 294/54	Съединени дела T-379/10 RENV и T-381/10 RENV: Решение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Keramag Keramische Werke и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Френски пазар на оборудване за баня — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Участие в картела на определени субекти — Нова преценка на доказателствата)	41

2018/C 294/55	Дело T-222/14 RENV: Решение на Общия съд от 4 юли 2018 г. — Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO (deluxe) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „deluxe“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)	42
2018/C 294/56	Дело T-616/15: Решение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Transtec/Комисия (ЕФР — Държави от АКТЬ — Споразумение от Котону — Програма за подкрепа на културни инициативи в африканските португалоезични страни — Суми, платени от Комисията на субекта, отговарящ за финансовото изпълнение на програмата в Гвинея Бисау — Възстановяване в резултат на финансов одит — Прихващане на вземанията — Пропорционалност — Неоснователно обогатяване — Извъндоговорна отговорност)	42
2018/C 294/57	Дело T-88/17: Решение на Общия съд от 5 юли 2018 г. — Испания/Комисия (ЕЗФРСР — Последна година от изпълнението на програмния период 2007 — 2013 г. — Уравняване на сметките на разплащателните агенции на държавите членки — Решение, с което се обявява, че определена сума не може да се използва повторно в рамките на програмата за развитие на селските райони на автономна област Естремадура — Метод на изчисляване — Член 69, параграф 5б от Регламент (ЕО) № 1698/2005 — Оправдани правни очаквания)	43
2018/C 294/58	Дело T-98/17: Решение на Общия съд от 30 май 2018 г. — RT/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Отпуск по болест — Член 59, параграф 1 от Правилника — Вътрешни правила относно медицинските прегледи при отсъствие от работа по здравословни причини и периодичните медицински прегледи на лица, имащи право на обезщетение за инвалидност — Медицинско свидетелство — Липса на подпис и печат на лекаря — Медицинска консултация от разстояние чрез интернет — Неприемане)	44
2018/C 294/59	Дело T-218/17: Решение на Общия съд от 29 юни 2018 г. — HF/Парламент (Публична служба — Договорно наети служители — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет по проблемите на тормоза и неговото предотвратяване на работното място — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Право на изслушване — Принцип на състезателност — Отказ за предоставяне на становището на консултативния комитет и на протоколите от изслушването на свидетелите — Продължителност на административното производство — Разумен срок)	45
2018/C 294/60	Дела T-402/17 и T-403/17: Решение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House и VIENNA HOUSE) (Марка на Европейския съюз — Заявки за словна марка на Европейския съюз „Vienna House“ и за фигуративна марка на Европейския съюз „VIENNA HOUSE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент 2017/1001)	45
2018/C 294/61	Дело T-322/18: Жалба, подадена на 23 май 2018 г. — García Ruiz/Парламент	46
2018/C 294/62	Дело T-341/18: Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — NEC Corporation/Комисия	47
2018/C 294/63	Дело T-342/18: Жалба, подадена на 30 май 2018 г. — Nichicon Corporation/Комисия	48
2018/C 294/64	Дело T-343/18: Жалба, подадена на 3 юни 2018 г. — Tokin Corporation/Комисия	50
2018/C 294/65	Дело T-344/18: Жалба, подадена на 4 юни 2018 г. — Rubycon and Rubycon Holdings/Комисия	51
2018/C 294/66	Дело T-351/18: Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Ukrselhosprom PCF и Versobank/ЕЦБ	51
2018/C 294/67	Дело T-363/18: Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Nippon Chemi-Con Corporation/Комисия	52
2018/C 294/68	Дело T-380/18: Жалба, подадена на 25 юни 2018 г. — Intas Pharmaceuticals/EUIPO — Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Дело T-383/18: Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. — Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO — Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Дело T-386/18: Жалба, подадена на 27 юни 2018 г. — Iscrea Banca/Комисия и ЕСП	56
2018/C 294/71	Дело T-393/18: Жалба, подадена на 28 юни 2018 г. — Mellifera/Комисия	57
2018/C 294/72	Дело T-399/18: Жалба, подадена на 27 юни 2018 г. — TrekStor/EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Дело T-404/18: Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. — Zhadanov/EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Дело T-405/18: Иск, предявен на 3 юли 2018 г. — Holmer Dahl/ЕСП	59
2018/C 294/75	Дело T-412/18: Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. — mobile.de/EUIPO — Дружество с ограничена отговорност „Резон“ (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Дело T-413/18: Жалба, подадена на 4 юли 2018 г. — Portigon/ЕСП	61
2018/C 294/77	Дело T-415/18: Жалба, подадена на 4 юли 2018 г. — Silgan Closures и Silgan Holdings/Комисия	62
2018/C 294/78	Дело T-421/18: Жалба, подадена на 10 юли 2018 г. — Bauer Radio/EUIPO — Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Дело T-423/18: Жалба, подадена на 6 юли 2018 г. — Fissler/EUIPO (vita)	64

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 294/01)

Последна публикация

ОВ С 285, 13.8.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 276, 6.8.2018 г.

ОВ С 268, 30.7.2018 г.

ОВ С 259, 23.7.2018 г.

ОВ С 249, 16.7.2018 г.

ОВ С 240, 9.7.2018 г.

ОВ С 231, 2.7.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Dirk Andres, действащ в качеството на синдик на Heitkamp BauHolding GmbH/Европейска комисия, Федерална република Германия

(Дело C-203/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната система — Правна квалификация на фактите)

(2018/С 294/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dirk Andres, действащ в качеството на синдик на Heitkamp BauHolding GmbH (представители: W. Niemann, S. Geringhoff и P. Dodos, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: R. Lyal, T. Maxian Rusche и K. Blanck-Putz), Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz)

Диспозитив

- 1) Отхвърля насрещната жалба.
- 2) Отменя точки 2 и 3 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 февруари 2016 г., Heitkamp BauHolding/Комисия (T-287/11, EU:T:2016:60).
- 3) Отменя Решение 2011/527/ЕС на Комисията от 26 януари 2011 година относно държавна помощ С 7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10), приведена в действие от Германия Схемата за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („Sanierungsklausel“).
- 4) Осъжда Европейската комисия да понесе освен собствените съдебни разноски и тези, които г-н Dirk Andres, действащ в качеството на синдик в производството по несъстоятелност на Heitkamp BauHolding GmbH, е направил в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.

- 5) Федерална република Германия понася съдебните разноски, които е направила в настоящото производство по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Федерална република Германия/Dirk Andres (синдик на Heitkamp BauHolding GmbH), Европейска комисия

(Дело C-208/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната рамка — Правна квалификация на фактите)

(2018/С 294/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: Т. Henze и R. Kanitz)

Други страни в производството: Dirk Andres (синдик на Heitkamp BauHolding GmbH) (представители: W. Niemann, S. Geringhoff, и P. Dodos, Rechtsanwälte), Европейска комисия (представители: R. Lyal, T. Maxian Rusche и K. Blanck-Putz)

Диспозитив

- 1) Отхвърля на срещната жалба.
- 2) Отменя точки 2 и 3 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 февруари 2016 г., Heitkamp BauHolding/Комисия (T-287/11, EU:T:2016:60).
- 3) Отменя Решение 2011/527/ЕС на Комисията от 26 януари 2011 година относно държавна помощ С 7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10), приведена в действие от Германия Схемата за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („Sanierungsklausel“).
- 4) Осъжда Европейската комисия да понесе освен собствените съдебни разноски, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда, и тези на Федерална република Германия, направени в производството по обжалване пред Съда, както и разноските, които г-н Dirk Andres, действащ в качеството на синдик в производството по несъстоятелност на Heitkamp BauHolding GmbH, е направил в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Федерална република Германия/Lowell Financial Services GmbH, преди GFKL Financial Services AG, Европейска комисия

(Дело C-209/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната рамка — Правна квалификация на фактите)

(2018/C 294/04)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и R. Kanitz)

Други страни в производството: Lowell Financial Services GmbH, преди GFKL Financial Services AG (представители: M. Schweda, M. Kneibelsberger и F. Loose, Rechtsanwälte), Европейска комисия (представители: R. Lyal, T. Maxian Rusche и K. Blanck-Putz)

Диспозитив

- 1) Отхвърля насрещната жалба.
- 2) Отменя точки 2 и 3 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 февруари 2016 г., GFKL Financial Services/Комисия (T-620/11, EU:T:2016:59).
- 3) Отменя Решение 2011/527/ЕС на Комисията от 26 януари 2011 година относно държавна помощ С 7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10), приведена в действие от Германия. Схемата за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („Sanierungsklausel“).
- 4) Осъжда Европейската комисия да понесе освен собствените съдебни разходи, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда, и тези на Федерална република Германия, направени в производството по обжалване пред Съда, както и разходите, които Lowell Financial Services GmbH е направило в първоинстанционното производство.
- 5) Lowell Financial Services GmbH понася съдебните разходи, които е направило в производството по обжалване пред Съда.

⁽¹⁾ ОВ С 222, 20.6.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — *Lowell Financial Services GmbH*, преди *GFKL Financial Services AG*/Европейска комисия, Федерална република Германия

(Дело C-219/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно някои хипотези на пренасяне на загуби в следващи данъчни години („клауза за реструктуриране“) — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Лично засегнато лице — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Понятие за държавна помощ — Условие за селективност — Определяне на референтната рамка — Правна квалификация на фактите)

(2018/С 294/05)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *Lowell Financial Services GmbH*, преди *GFKL Financial Services AG* (представители: M. Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger и F. Loose, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: R. Lyal, T. Maxian Rusche и K. Blanck-Putz), Федерална република Германия

Диспозитив

- 1) Отхвърля насрещната жалба.
- 2) Отменя точки 2 и 3 от диспозитива на решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 февруари 2016 г., *GFKL Financial Services/Комисия* (T-620/11, EU:T:2016:59).
- 3) Отменя Решение 2011/527/ЕС на Комисията от 26 януари 2011 година относно държавна помощ C 7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10), приведена в действие от Германия Схема за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („Sanierungsklausel“).
- 4) Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези, направени от *Lowell Financial Services GmbH* както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване пред Съда.

⁽¹⁾ ОВ С 222, 20.6.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединено кралство) — *MB/Secretary of State for Work and Pensions*

(Дело C-451/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 79/7/ЕИО — Равно третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване — Национална държавна пенсионна схема — Условия за признаване на промяна на пола — Национална правна уредба, изискваща унищожаване на брака, предлагаща промяната на пола, като условие за нейното признаване — Отказ да се предостави държавна пенсия за осигурителен стаж и възраст на лице, което е променило пола си, при навършване на пенсионната възраст, установена за лица от придобития пол — Пряка дискриминация, основана на пола)

(2018/С 294/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподател: MB

Отговорник: Secretary of State for Work and Pensions

Диспозитив

Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване, и по-специално член 4, параграф 1, първо тире във връзка с член 3, параграф 1, буква а), трето тире и член 7, параграф 1, буква а) от същата, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изисква от лице, което е променило пола си, да отговаря не само на физически, социални и психологически критерии, а и на условието да няма сключен брак с лице от придобития от него пол в резултат от тази промяна, за да може да получи право на държавна пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на пенсионната възраст, установена по закон за лица от придобития пол.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юни 2018 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/Puma SE

(Дело C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 5 — Член 76 — Производство по възражение — Относителни основания за отказ — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 19 — Правило 50, параграф 1 — Наличие на предходни решения на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), признаващи репутацията на по-ранната марка — Принцип на добра администрация — Вземане предвид на тези решения в последващи производства по възражение — Задължение за мотивиране — Процесуални задължения на апелативните състави на EUIPO)

(2018/C 294/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: D. Botis и D. Hanf)

Друга страна в производството: Puma SE (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 28 юни 2018 г. — Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/
Европейска комисия

(Дело C-635/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Жалба за отмяна — Допустимост — Определяне на предмета на жалбата — Финансова помощ в областта на Механизма за свързване на Европа (МСЕ) — Транспортен сектор за периода 2014 — 2020 г. — Покани за представяне на предложения — Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA) — Електронно писмо, с което жалбоподателят е уведомен за отхвърляне на предложението му — Последващо решение на Европейската комисия, с което се съставя списък на избраните предложения — Ефективна съдебна защита)

(2018/C 294/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (представител: Y. de Vries, advocaat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Samnadda и J. Hottiaux)

Диспозитив

- 1) Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз от 11 октомври 2016 г., Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Комисия (T-564/15, непубликувано, EU:T:2016:611).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски

⁽¹⁾ ОВ С 70, 6.3.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 28 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Испания) — Instituto Nacional de la Seguridad Social/Jesús Crespo Rey

(Дело C-2/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Приложение XI, рубрика „Испания“, точка 2 — Пенсия за осигурителен стаж и възраст — Начин на изчисляване — Теоретичен размер — Релевантна осигурителна основа — Специално споразумение — Избор на осигурителна основа — Национална правна уредба, задължаваща работника да се осигурява върху минималната осигурителна основа)

(2018/C 294/09)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Ответник: Jesús Crespo Rey

в присъствието на: Tesorería General de la Seguridad Social

Диспозитив

Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство уредба, която задължава работника мигрант, който сключва специално споразумение с органите на социалното осигуряване в тази държава членка, да се осигурява върху минималната осигурителна основа, така че при изчисляване на теоретичния размер на пенсията му за осигурителен стаж и възраст компетентната институция на посочената държава членка приравнява периода, обхванат от това споразумение, на период, завършен в същата държава членка, и взема предвид само осигурителните вноски, платени съгласно посоченото споразумение, въпреки че, преди да упражни правото си на свободно движение, посоченият работник се е осигурявал в съответната държава членка върху основи, по-високи от минималната осигурителна основа, и че уседнал работник, който не се е възползвал от правото си на свободно движение и сключва такова споразумение, има възможност да се осигурява върху основи, по-високи от минималната осигурителна основа.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Решение на Съда (седми състав) от 28 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Испания) — Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial

(Дело С-57/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Закрила на работниците и служителите в случай на несъстоятелност на работодателя — Директива 2008/94/ЕО — Член 3, първа алинея — Плащане, осигурено от гарантиращата институция — обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение — Спяна на местоработата, налагаща промяна на местоживеенето на работника — Изменение на съществен елемент от трудовия договор — Прекратяване на трудовия договор от работника — Принцип на равнопоставеност и недопускане на дискриминация)

(2018/С 294/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eva Soraya Checa Honrado

Ответник: Fondo de Garantía Salarial

Диспозитив

Член 3, първа алинея от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател трябва да се тълкува в смисъл, че когато съгласно съответната национална правна уредба определени законови обезщетения, дължими при прекратяване на трудовия договор по инициатива на работника, както и обезщетенията, дължими при уволнение по обективни причини, като посочените от запитващата юрисдикция, попадат в обхвата на понятието „обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение“ по смисъла на посочената разпоредба, то и законовите обезщетения, дължими при прекратяване на трудовия договор по инициатива на работника поради промяна на местоработата от работодателя, задължаващо работника да смени местоживеенето си, трябва също да попадат в обхвата на същото понятие.

⁽¹⁾ ОВ С 121, 18.4.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Turbogás Produtora Energética SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-90/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 21, параграф 5, трета алинея — Предприятие, което произвежда електроенергия за собствени нужди — Дребни производители на електроенергия — Член 14, параграф 1, буква а) — енергийни продукти, използвани за производство на електроенергия — Задължение за освобождаване)

(2018/С 294/11)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Turbogás Produtora Energética SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Член 21, параграф 5, трета алинея и член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията трябва да се тълкуват в смисъл, че образувание като разглежданото в главното производство, което произвежда електроенергия за собствени нужди, независимо от значението му и осъществяваната основна икономическа дейност, трябва да се счита за „дистрибутор“ по смисъла на първата разпоредба, като обаче потреблението му на електроенергия за целите на производството на електроенергия попада в обхвата на задължителното освобождаване, предвидено в посочения член 14, параграф 1, буква а).

⁽¹⁾ ОВ С 144, 8.5.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen

(Дело C-230/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Член 21, параграф 1 ДФЕС — Директива 2004/38/ЕО — Право на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки — Право на гражданин на трета държава, член на семейството на гражданин на Съюза, да пребивава в държавата членка, на която е гражданин последният — Влизане на този член на семейството на територията на съответната държава членка, след като гражданинът на Съюза се е завърнал в нея)

(2018/С 294/12)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Ответник: Udlændingestyrelsen

Диспозитив

Член 21, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, съгласно която не се предоставя производно право на пребиваване на основание на правото на Съюза на гражданин на трета държава, член на семейството на гражданин на Съюза, който е гражданин на тази държава членка и се е завърнал в нея, след като по силата и при спазване на правото на Съюза е пребивавал в друга държава членка, когато влизането на члена на семейството на въпросния гражданин на Съюза на територията на държавата членка по произход на последния и подаването в нея на заявление за разрешение за пребиваване не е „естествено продължение“ на завръщането на гражданина на Съюза в нея, стига правната уредба да изисква в рамките на общата преценка да се вземат предвид и други релевантни фактори, по-специално такива, които могат да укажат, че въпреки периода от време, изтекъл между завръщането на гражданина на Съюза в посочената държава членка и влизането на територията ѝ на члена на семейството му, гражданин на трета държава, не е бил прекъснат създаденият и укрепен в приемащата държава членка семеен живот, поради което е обосновано на съответния член на семейството да бъде предоставено производно право на пребиваване, като това следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 3.7.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Белгия) — Ibrahima Diallo/État belge

(Дело C-246/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Директива 2004/38/ЕО — Член 10, параграф 1 — Молба за карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза — Издаване — Срок — Приемане и съобщаване на решението — Последници от неспазването на шестмесечния срок — Процесуална автономия на държавите членки — Принцип на ефективност)

(2018/С 294/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ibrahima Diallo

Ответник: État belge

Диспозитив

- 1) Член 10, параграф 1 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкува в смисъл, че решението по молбата за карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз трябва да се взема и да се съобщава в шестмесечния срок, предвиден в тази разпоредба.
- 2) Директива 2004/38 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, която задължава компетентните национални органи да издават служебно на заинтересованото лице карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, когато е превишен шестмесечният срок по член 10, параграф 1 от Директива 2004/38, без преди това да констатира, че това лице действително отговаря на условията за пребиваване в приемащата държава членка съгласно правото на Съюза.

- 3) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална съдебна практика като приложимата в главното производство, съгласно която след отмяната по съдебен ред на решение, с което се отказва издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, компетентният национален орган автоматично отново разполага с пълния шестмесечен срок по член 10, параграф 1 от Директива 2004/38.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Административен съд Варна — България) — „Варна холидейс“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-364/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на недвижим имот, извършена преди присъединяването на Република България към Европейския съюз — Нищожност на договора за покупко-продажба, констатирана след присъединяването — Задължение за корекция на първоначално извършеното приспадане — Тълкуване — Компетентност на Съда)

(2018/C 294/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна (България)

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Варна холидейс“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Диспозитив

Не е от компетентността на Съда на Европейския съюз да отговори на въпросите, поставени от Административен съд — Варна, България.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 14.8.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 27 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17)/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Съединени дела C-459/17 и C-460/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Право на приспадане на данъка, платен за получена доставка — Материалноправни условия за възникване на правото на приспадане — Действителна доставка на стоки)

(2018/C 294/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Отговорник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Диспозитив

Член 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за да се откаже на данъчнозадълженото лице — адресат на фактура, правото да приспадне ДДС, посочен във фактурата, е достатъчно административна да установи, че сделките, на които съответства тази фактура, не са били действително извършени.

⁽¹⁾ ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 юни 2018 г. (преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu — Полша) — производство, образувано по инициатива на HR

(Дело C-512/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Член 8, параграф 1 — Обичайно местопребиваване на детето — Дете в кърмаческа възраст — Обстоятелства от решаващо значение за определяне на мястото на това пребиваване)

(2018/C 294/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu

Страни в главното производство

Молител: HR

в присъствието на: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Диспозитив

Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че обичайното местопребиваване на детето по смисъла на посочения регламент означава мястото, което на практика е център на живота му. Националната юрисдикция следва да установи къде се намира този център към момента на подаване на искането във връзка с родителската отговорност за детето въз основа на съвкупност от съгласувани фактически обстоятелства. В това отношение в дело като разглежданото по главното производство и с оглед на установените от посочената юрисдикция факти, следните елементи, взети заедно, представляват обстоятелства от определящо значение:

— фактът, че детето от раждането си до раздялата на неговите родители обикновено е живяло редовно с двамата на дадено място,

- обстоятелството, че родителят, който от раздялата на двойката упражнява родителските права върху детето, на практика ежедневно пребивава с него на това място и там упражнява професионалната си дейност, която е по безсрочно трудово правоотношение, и
- фактът, че на посоченото място детето има редовни контакти с другия родител, който все още пребивава на същото това място.

От друга страна, в дело като разглежданото по главното производство не следва да се считат като обстоятелства от определящо значение:

- престойте, които родителят, упражняващ на практика родителските права върху детето, е осъществил в миналото заедно с детето на територията на държавата членка, от която този родител произхожда, по време на отпуските си или на периодите на празници,
- произходът на въпросния родител, произтичащите от това културни връзки на детето с тази държава членка и отношенията му с членовете на неговото семейство, които пребивават в посочената държава членка, и
- евентуалното намерение на посочения родител да се установи с детето за в бъдеще в същата тази държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 412, 4.12.2017 г.

Жалба, подадена на 23 декември 2017 г. от Nap Innova Hoteles, S.L. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) от 4 декември 2017 г. по дело T-522/17, Nap Innova Hoteles/ЕСП

(Дело C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Nap Innova Hoteles, S.L. (представител: L. Hernández Cabeza, abogado)

Друга страна в производството: Единен съвет за реструктуриране

С определение от 5 юли 2018 г. Съдът (девети състав) отхвърли жалбата и реши Nap Innova Hoteles, S.L. да понесе собствените си съдебни разноски.

Жалба, подадена на 14 февруари 2018 г. от Hochmann Marketing GmbH, по-рано Bittorrent Marketing GmbH, срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 12 декември 2017 г. по дело T-771/15 — Hochmann Marketing/EUIPO

(Дело C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hochmann Marketing GmbH, по-рано Bittorrent Marketing GmbH (представител: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 28 юни 2018 г. Съдът (девети състав) обяви жалбата за недопустима.

**Преюдициално запитване от *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Белгия),
постъпило на 11 май 2018 г. — *Oracle Belgium BVBA/Belgische Staat***

(Дело C-318/18)

(2018/C 294/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Oracle Belgium BVBA*

Ответник: *Belgische Staat*

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 2 от решението на Европейската комисия от 11 януари 2016 г. (SA.37667), съгласно който „[в]сяка сума [от обявената за неправомерна държавна помощ, която Белгия предоставя на *Tekelec International BVBA* в резултат от решение от 1 юли 2008 г. на комисията за данъчните режими към белгийската данъчна администрация за освобождаване от данък на т.нар. „свърхпечалба“ за стопанските 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г.], която не е възстановена от бенефициерите след възстановяването, описано в параграф 1, се възстановява от групата предприятия, към която принадлежи бенефициерът“, да се разбира в смисъл, че при придобиване на бенефициера на помощта (*Tekelec International BVBA*) от нова група (групата *Oracle*), осъществено след приключването на мярката за помощ (мярката е за стопанските 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г., а придобиването е извършено на 10 юни 2013 г.) и преди началото на проверката на Европейската комисия за допустимостта на мярката за помощ (проверката започва с писмо от 19 декември 2013 г.), „групата предприятия, към която принадлежи бенефициерът“ вече е групата на купувача, или такава остава групата на продавача?
- 2) В случай че независимо от вида на обявената за неправомерна мярка за помощ (икономическа или данъчна) отговорът на първия въпрос зависи от това дали придобивната цена съответства на пазарната, а именно групата на продавача остава бенефициер, ако придобивната цена съответства на пазарната, и особено ако стойността на посочената мярка за помощ е включена в придобивната цена, и обратно, бенефициер става групата на купувача, ако придобивната цена е под пазарната, и конкретно, ако стойността на посочената мярка за помощ изобщо не е включена или е включена само частично в придобивната цена, кой носи при това положение доказателствената тежест във връзка с искането за възстановяване на помощта, отправено до групата на купувача или до нейно подразделение — трябва ли новата група или съответното ѝ подразделение, до което е адресирано искането, да докаже, че придобивната цена съответства на пазарната, или трябва този, който иска възстановяването, тоест белгийската държава, да докаже, че придобивната цена е под пазарната?
- 3) В противен случай, т.е. ако поради данъчното естество на разглежданата мярка за помощ отговорът на първия въпрос не зависи от това дали придобивната цена съответства на пазарната, въз основа на какво трябва да се определи коя група след придобиването се явява „групата предприятия, към която принадлежи бенефициерът“?

Преюдициално запитване от *Krajský súd v Prešove* (Словашка република), постъпило на 22 май 2018 г. — *TE/Pohotovosť s.r.o.*

(Дело C-331/18)

(2018/C 294/20)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Ищец: TE

Ответник: *Pohotovosť s.r.o.*

Преюдициални въпроси

- 1) А. Вследствие на решение C-42/15⁽¹⁾ словашкият законодател заличава, считано от 1 май 2018 г., думите „на главницата, на лихвите и други разходи“ от член 9 от Закон № 129/2010 за потребителския кредит и другите кредити и заеми за потребителите и за изменение и допълнение на някои закони, в частта, отнасяща се до размера погасителните вноски по кредита като елемент на договора. По този начин е заличено правото, което законът е предоставял на потребителите, в договора за потребителски кредит да бъдат уточнени в какъвто и да било вид (не само посредством амортизационна таблица) погасителните вноски по кредита с разбивка на главница, лихви и други разходи, ведно със санкцията за нарушение на това право.
- Б. Несъмнено, след 1 май 2018 г. с изменение в закона бе позволено по-пълноценно изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз, но по спорове, произтичащи от договори, сключени с потребители преди 1 май 2018 г., [словашките] съдилища реагират на посоченото решение така, че да се постигне по същество същия резултат, преследван от законодателя, посредством съответстващо тълкуване на правото на Съюза.
- С. При тези обстоятелства поставеният на Съда на Европейския съюз въпрос се отнася до тълкуването на правото на Съюза в контекста на прилагането на косвения ефект на директивите. Като се има предвид богатата съдебна практика, с която в миналото бе признато на потребителите, на основание Закон № 129/2010, правото да искат конкретизиране на разбивката на погасителните вноски, показваща главница, лихви и други разходи, се повдига въпросът:

При реализирането на косвения ефект на директивата в хоризонталните отношения между частноправни субекти и с цел да се постигне пълно действие на същата с прилагане на всички тълкувателни способности и на вътрешното право в неговата цялост, допуска ли принципът на правна сигурност съдът да постанови — по спор относно договор за потребителски кредит, сключен преди 1 май 2018 г. — решение, което има същия ефект като законодателното изменение, прието от законодателя с цел да изпълни решение C-42/15 от 1 май 2018 г.?

В случай че Съдът отговори на първия въпрос в смисъл, че принципът на правна сигурност, при реализирането на косвения ефект на директивата в хоризонталните отношения между частноправни субекти с цел да се постигне максимално въздействие на директивата, допуска съдът да постанови решение, което има същия ефект като законодателното изменение, прието от законодателя с цел да изпълни решение C-42/15 от 1 май 2018 г., се поставят и следните въпроси:

- 2) Трябва ли решението на Съда на Европейския съюз от 9 ноември 2016 г., C-42/15, *Home Credit Slovakia/Klára Bíróová*, и Директива 2008/48/ЕО⁽²⁾ от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО⁽³⁾ да се тълкуват в смисъл, че Съдът на Европейския съюз е постановил, че Директива 2008/48/ЕО не допуска национална правна уредба, която изисква конкретизиране на разбивката на погасителните вноски, не само под формата на амортизационна таблица, но и в каквато и да е друга предвидена в закона форма на конкретизиране на размера, броя и периодичността на погасителните вноски на главницата — предмет на потребителски кредит?

- 3) Трябва ли решението на Съда на Европейския съюз да се тълкува, този път с оглед на лихвите и другите разходи, [освен] посоченото за главницата, в смисъл, че отговаря и на въпроса дали правна уредба на държава членка, която предвижда правото на потребителя в договора за потребителски кредит да се посочат размера, броя и падежа на погасителните вноски за лихвите и другите разходи, надхвърля пределите на директивата? Ако решението се отнася и за лихвите и другите разходи, надхвърлят ли също така пределите на Директива 2008/48/ЕО, в частност на член 10, параграф 2, буква и), законодателните формулировки относно условията на погасяване на лихвите и на другите разходи, ако са представени във форма, различна от амортизационна таблица?

⁽¹⁾ Решение от 9 ноември 2016 г., Home Credit Slovakia (EU:C:2016:842).

⁽²⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66 и поправки в ОВ L 207, 2009 г., стр. 14, ОВ L 199, 2010 г., стр. 40 и ОВ L 234, 2011 г., стр. 46.

⁽³⁾ Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит (ОВ L 42, 1987 г., стр. 48; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252).

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 24 май 2018 г. —
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/J. и др.**

(Дело С-341/18)

(2018/С 294/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Въззивник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Въззиваел: J. и др.

Други страни: С. и Н. и др.

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 11, параграф 1 от Регламент 2016/399⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) да се тълкува в смисъл, че гражданин на трета страна, който вече е влязъл в шенгенското пространство, например през международно летище, излиза [от шенгенското пространство] по смисъла на Кодекса на шенгенските граници, когато се качи като морско лице на плавателен съд, намиращ се вече в морско пристанище като външна граница, независимо дали и евентуално кога морското лице ще напусне пристанището с този плавателен съд? Или за да е налице излизане, първо трябва да е установено, че морското лице ще напусне пристанището с въпросния плавателен съд, и ако това е така, има ли максимален срок, в който плавателният съд трябва да отплава и кога в този случай трябва да бъде поставен изходният печат? Или за „излизане“ се приема друг момент, евентуално при други условия?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Arbeidshof te Gent (Белгия), постъпило на 25 май 2018 г. — ISS
Facility Services NV/Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Дело С-344/18)

(2018/С 294/22)

Език на производството: Нидерландия

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Gent

Страни в главното производство

Жалбоподател: ISS Facility Services NV

Ответници: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Преюдициални въпроси

Следва ли разпоредбите на член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности да се тълкува в смисъл, че в случай на едновременно прехвърляне на различни части от предприятието по смисъла на член 1 параграф 1 от Директивата на различни приобретатели, правата и задълженията, които произтичат от съществуващия към момента на прехвърлянето трудов договор на даден работник, зает във всяка от прехвърлените части, преминават към всеки един от приобретателите, но в съотношение, отговарящо на обхвата на заетостта на работника в придобитата от съответния приобретател част от предприятието,

или в смисъл, че посочените права и задължения се прехвърлят общо към приобретателя на онази част от предприятието, в която посоченият работник е бил зает основно,

или в смисъл, че ако разпоредбите на Директивата не могат да се тълкуват по начините, изложени по-горе, правата и задълженията, произтичащи от трудовия договор на въпросния работник, не се прехвърлят на нито един от приобретателите, като това важи и в случай че не е възможно да се определи отделно обхватът на заетостта на работника във всяка от прехвърлените части от предприятието?

⁽¹⁾ ОВ L 82, 2001 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 29 май 2018 г. — Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Дело C-348/18)

(2018/C 294/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice

Ответник: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 3950/92⁽¹⁾, включително с оглед на мотивите на Съда на ЕС в решение от 5 май 2011 г. по съединени дела C-230/09 и C-231/09, във връзка с член 10, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1788/2003⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че преразпределянето на неизползваната част от националното референтно количество, предназначено за доставки, може да бъде извършено по обективни критерии за приоритет, определени от държавите членки, или трябва да се тълкува в смисъл, че тази фаза на изравняване трябва да се основава на изключителен критерий за пропорционалност?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 г. относно въвеждане на допълнителна такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 405, 1992 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година за въвеждане на такса в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 270, 2003 г., стр. 123; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 22).

Преюдициално запитване от Vrederecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 май 2018 г. —
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Mbutuku Kanyeba

(Дело C-349/18)

(2018/C 294/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Vrederecht te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Ответник: Mbutuku Kanyeba

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 9, параграф 4 от [Регламент (ЕО) № 1371/2007] ⁽¹⁾ от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт във връзка с член 2, буква а) и член 3 от Директива 93/13 ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че между предприятието превозвач и пътника винаги възниква договорно правоотношение, дори и когато пътникът ползва предоставяната от превозвача услуга, без да е закупил билет?
- 2) При отрицателен отговор на предходния въпрос предоставяната съгласно учението за неравноправните клаузи защита разпростира ли се и по отношение на пътник, който ползва обществено превозно средство без билет и поради това съгласно общите условия на превозвача, считани за общо задължителни, тъй като са с нормативен характер или тъй като са обнародвани чрез официалното им публикуване от държавата, той е длъжен да заплати надбавка към билета за превоз?
- 3) Изключва ли член 6 от Директива 93/13 относно неравноправните клаузи в потребителските договори — съгласно който: „[д]ържавите членки определят изискването, включените неравноправни клаузи в договори между потребители и продавачи или доставчици да не са обвързващи за потребителя, при условията на тяхното национално право, и че договорът продължава да действа за страните по останалите условия, когато може да се изпълнява и без неравноправните клаузи“ — във всички случаи възможността съдът да изменя по своя преценка квалифицираната като неравноправна клауза, или да прилага вместо нея общата правна уредба?
- 4) При отрицателен отговор на предходния въпрос, при какви обстоятелства националният съд може да пристъпи към изменение на квалифицирана като неравноправна клауза или към прилагане на общата правна уредба[?]
- 5) Ако не е възможно да се даде абстрактен отговор на предходните въпроси, се поставя въпросът дали в случай че националният железопътен превозвач констатира, че даден пътник е нередовен и му наложи гражданскоправна санкция — чрез начисляването на добавка, платима в зависимост от конкретния случай като допълнение към редовния билет — но сезираният съд стигне до заключението, че изискването за добавка е неравноправно по смисъла на член 2, буква а) във връзка с член 3 от Директива 93/13, изключва ли член 6 от Директива 93/13 възможността съдът да обяви тази клауза за нищожна и да приложи общата правна уредба относно гражданската отговорност, за да бъдат обезщетени претърпените от националния железопътен превозвач вреди?

⁽¹⁾ ОВ L 315, 2007 г., стр. 14.

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Vrederecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 май 2018 г. —
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Larissa Nijs

(Дело C-350/18)

(2018/C 294/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Vrederecht te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Ответник: Larissa Nijs

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 9, параграф 4 от [Регламент (ЕО) № 1371/2007]⁽¹⁾ от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт във връзка с член 2, буква а) и член 3 от Директива 93/13⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че между предприятието превозвач и пътника винаги възниква договорно правоотношение, дори и когато пътникът ползва предоставяната от превозвача услуга, без да е закупил билет?
- 2) При отрицателен отговор на предходния въпрос предоставяната от учението за неравноправните клаузи защита разпространява ли се и по отношение на пътник, който ползва обществено превозно средство без билет и поради това съгласно общите условия на превозвача, считани за общо задължителни, тъй като са с нормативен характер или тъй като са обнародвани чрез официалното им публикуване от държавата, той е длъжен да заплати надбавка към билета за превоз?
- 3) Изключва ли член 6 от Директива 93/13 относно неравноправните клаузи в потребителските договори — съгласно който: „[д]ържавите членки определят изискването, включените неравноправни клаузи в договори между потребители и продавачи или доставчици да не са обвързващи за потребителя, при условията на тяхното национално право, и че договорът продължава да действа за страните по останалите условия, когато може да се изпълнява и без неравноправните клаузи“ — във всички случаи възможността съдът да изменя по своя преценка квалифицираната като неравноправна клауза, или да прилага вместо нея общата правна уредба?
- 4) При отрицателен отговор на предходния въпрос, при какви обстоятелства националният съд може да пристъпи към изменение на квалифицирана като неравноправна клауза или към прилагане на общата правна уредба[?]
- 5) Ако не е възможно да се даде абстрактен отговор на предходните въпроси, се поставя въпросът дали в случай че националният железопътен превозвач констатира, че даден пътник е нередовен и му наложи гражданскоправна санкция — чрез начисляването на добавка, платима в зависимост от конкретния случай като допълнение към редовния билет — но сезираният съд стигне до заключението, че изискването за добавка е неравноправно по смисъла на член 2, буква а) във връзка с член 3 от Директива 93/13, изключва ли член 6 от Директива 93/13 възможността съдът да обяви тази клауза за нищожна и да приложи общата правна уредба относно гражданската отговорност, за да бъдат обезщетени претърпените от националния железопътен превозвач вреди?

⁽¹⁾ ОВ L 315, 2007 г., стр. 14.

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

**Преюдициално запитване от Vredegerecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 май 2018 г. —
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)/Jean-Louis Anita Dedroog**

(Дело C-351/18)

(2018/C 294/26)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Vredegerecht te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Ответник: Jean-Louis Anita Dedroog

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 9, параграф 4 от [Регламент (ЕО) № 1371/2007] ⁽¹⁾ от 23 октомври 2007 година относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт във връзка с член 2, буква а) и член 3 от Директива 93/13 ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че между предприятието превозвач и пътника винаги възниква договорно правоотношение, дори и когато пътникът ползва предоставяната от превозвача услуга, без да е закупил билет?
- 2) При отрицателен отговор на предходния въпрос предоставяната от учението за неравноправните клаузи защита разпространява ли се и по отношение на пътник, който ползва обществено превозно средство без билет и поради това съгласно общите условия на превозвача, считани за общо задължителни, тъй като са с нормативен характер или тъй като са обнародвани чрез официалното им публикуване от държавата, той е длъжен да заплати надбавка към билета за превоз?
- 3) Изключва ли член 6 от Директива 93/13 относно неравноправните клаузи в потребителските договори — съгласно който: „[д]ържавите членки определят изискването, включените неравноправни клаузи в договори между потребители и продавачи или доставчици да не са обвързващи за потребителя, при условията на тяхното национално право, и че договорът продължава да действа за страните по останалите условия, когато може да се изпълнява и без неравноправните клаузи“ — във всички случаи възможността съдът да изменя по своя преценка квалифицираната като неравноправна клауза, или да прилага вместо нея общата правна уредба?
- 4) При отрицателен отговор на предходния въпрос, при какви обстоятелства националният съд може да пристъпи към изменение на квалифицирана като неравноправна клауза или към прилагане на общата правна уредба[?]
- 5) Ако не е възможно да се даде абстрактен отговор на предходните въпроси, се поставя въпросът дали в случай че националният железопътен превозвач констатира, че даден пътник е нередовен и му наложи гражданскоправна санкция — чрез начисляването на добавка, платима в зависимост от конкретния случай като допълнение към редовния билет — но сезираният съд стигне до заключението, че изискването за добавка е неравноправно по смисъла на член 2, буква а) във връзка с член 3 от Директива 93/13, изключва ли член 6 от Директива 93/13 възможността съдът да обяви тази клауза за нишожна и да приложи общата правна уредба относно гражданската отговорност, за да бъдат обезщетени претърпените от националния железопътен превозвач вреди?

⁽¹⁾ ОВ L 315, 2007 г., стр. 14.

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Tribunalul Bacău (Румъния), постъпило на 30 май 2018 г. — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Дело C-354/18)

(2018/C 294/27)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Bacău

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Ответник: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че сумата от 400 EUR, предвидена в член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 261/2004 ⁽¹⁾, е предназначена главно за поправяне на имуществените вреди, като неимуществените вреди следва да се разглеждат от гледна точка на член 12, или разпоредбата на член 7, параграф 1, буква б) покрива главно неимуществените вреди, като имуществените се уреждат от разпоредбите на член 12?
- 2) Включва ли се в понятието за допълнително обезщетение, предвидено от член 12, сумата, която представлява нереализиран доход от заплатата, надхвърлящ сумата от 400 EUR, определена от член 7, параграф 1, буква б)?
- 3) Следва ли член 12, второ изречение от регламента, според който „[о]безщетението, предоставено по този регламент, може да се приспадне от такова обезщетение“, да се тълкува в смисъл, че оставя на преценката на националната юрисдикция приспадането на сумата, предоставена на основание член 7 параграф 1, буква б) от допълнителното обезщетение или че това приспадане е задължително?
- 4) Ако приспадането на сумата не е задължително, кои са критериите, въз основа на които националната юрисдикция решава дали да приспадне сумата, предвидена в член 7, параграф 1, буква б) от допълнителното обезщетение?
- 5) Следва ли вредата, причинена от неплащането на доход от заплатата в резултат на невъзможността работникът да се яви на работа поради късното си пристигане в крайния пункт в резултат на премаршрутирането, да се разглежда от гледна точка на изпълнението на задълженията, предвидени от член 8 или от член 12 във връзка с член 4?
- 6) Предполага ли изпълнението на задължението на оперирания въздушен авиопревозвач за предоставяне на помощта на основание член 4, параграф 3 и на член 8 от Регламент № 261/2004 на пътника да бъде дадена пълната информация относно целия избор, който той има, за премаршрутиране, така както той е предвиден в член 8, параграф 1, букви а), б) и в) от регламента?
- 7) При условията на член 8 от Регламент № 261/2004 на кого е възложена тежестта за доказване, че е направено премаршрутиране с оглед на първа възможност?
- 8) Налага ли регламентът задължение на пътниците да извършат търсене с цел намиране на други полети до крайния пункт и да поискат от авиокомпанията да им осигури места в тези полети, или авиокомпанията е длъжна служебно да търси най-изгодния за пътника избор, за да го превози до крайния пункт?
- 9) Релевантно ли е при определяне на вредите, причинени на пътниците, обстоятелството, че те са се съгласили с предложението на авиокомпанията да им предложи полет на 11.9.2016 г., макар и да са могли да предположат, че няма да получат заплатата за времето, през което ще отсъстват от работата?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 май 2018 г. —
Barbara Rust-Hackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Дело C-355/18)

(2018/C 294/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Ищец: Barbara Rust-Hackner

Ответник: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 1 от Директива 90/619/ЕИО (Втора директива относно животозастраховането) ⁽¹⁾, изменен с Директива 92/96/ЕИО (Трета директива относно животозастраховането) ⁽²⁾ във връзка с член 31 от Директива 92/96/ЕИО да се тълкува в смисъл, че информацията относно възможността за отказ от договора следва да съдържа и указание, че не се изисква определена форма за отказа?
- 2) Може ли да се направи изявление за отказ от договор за застраховка живот поради невярна информация относно правото на отказ и след едностранното прекратяване на този договор (и откупуването му) от титуляря на полицата?

⁽¹⁾ Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, предвиждаща условия за ефективно осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (ОВ L 330, 1990 г., стр. 50).

⁽²⁾ Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива по животозастраховането) (ОВ L 360, 1992 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 май 2018 г. —
Christian Gmoser/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Дело C-356/18)

(2018/C 294/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Ищец: Christian Gmoser

Ответник: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 1 от Директива 90/619/ЕИО (Втора директива относно животозастраховането) ⁽¹⁾, изменен с Директива 92/96/ЕИО (Трета директива относно животозастраховането) ⁽²⁾ във връзка с член 31 от Директива 92/96/ЕИО да се тълкува в смисъл, че информацията относно възможността за отказ от договора следва да съдържа и указание, че не се изисква определена форма за отказа?
- 2) Може ли да се направи изявление за отказ от договор за застраховка живот поради невярна информация относно правото на отказ и след едностранното прекратяване на този договор (и откупуването му) от титуляря на полицата?

⁽¹⁾ Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, предвиждаща условия за ефективно осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (ОВ L 330, 1990 г., стр. 50).

⁽²⁾ Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива по животозастраховането) (ОВ L 360, 1992 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 май 2018 г. —
Bettina Plackner/Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Дело C-357/18)

(2018/С 294/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Ищец: Bettina Plackner

Ответник: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 15, параграф 1 от Директива 90/619/ЕИО (Втора директива относно животозастраховането) ⁽¹⁾, изменен с Директива 92/96/ЕИО (Трета директива относно животозастраховането) ⁽²⁾ във връзка с член 31 от Директива 92/96/ЕИО да се тълкува в смисъл, че информацията относно възможността за отказ от договора следва да съдържа и указание, че не се изисква определена форма за отказа?

⁽¹⁾ Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, предвиждаща условия за ефективно осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (ОВ L 330, 1990 г., стр. 50).

⁽²⁾ Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива по животозастраховането) (ОВ L 360, 1992 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 1 юни 2018 г. от Европейската агенция по лекарствата срещу решението,
постановено от Общия съд (седми състав) на 22 март 2018 г. по дело T-80/16, Shire Pharmaceuticals
Ireland/EMA**

(Дело C-359/18 P)

(2018/С 294/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска агенция по лекарствата (представители: S. Marino, A. Spina, S. Drosos и T. Jabłoński)

Други страни в производството: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да уважи жалбата му и да отмени решението на Общия съд по дело T-80/16,

— да отхвърли подадената пред Общия съд жалба за отмяна като неоснователна, и

— да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски (включително във връзка с производството пред Общия съд).

Основания и основни доводи

ЕМА излага две основания за отмяна.

1) По първото основание за отмяна са изложени две твърдения. На първо място, ЕМА твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 50 от обжалваното съдебно решение е приел, че член 5, параграф 1 от Регламента за лекарствата сираци ⁽¹⁾ не трябва да се тълкува във връзка с член 5, параграф 2. Такова тълкуване е в разрез с член 5, параграф 1, тъй като накърнява ефективността на разпоредбата.

На второ място, ЕМА твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 64 от обжалваното съдебно решение е приел, че ЕМА трябва да се основава на понятието за лекарствен продукт, когато проверява за целите на член 5, параграф 1 дали се припокриват заявлението за обозначение като лекарствен продукт сирак и подаденото в предходен момент заявление за разрешение за пускане на пазара.

2) По второто основание за отмяна ЕМА твърди, че Общият съд се е основал на неправилно тълкуване на понятието за лекарствен продукт, определено в член 1, параграф 2 от Директива 2001/83/ЕО ⁽²⁾, доколкото е приел, че разликата в ексципиентите и начините на прилагане на два продукта ги прави различни за целите на член 5, параграф 1 от Регламента за лекарствата сираци.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 година за лекарствата сираци (ОВ L 18, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 233).

⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия),
постъпило на 4 юни 2018 г. — Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero
dell'Economia e delle Finanze**

(Дело C-364/18)

(2018/C 294/32)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eni SpA

Ответници: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициален въпрос

Допускат ли разпоредбите, съдържащи се в Директива 94/22/ЕО ⁽¹⁾ — в член 6, параграф 1 и в шесто съображение — вътрешна нормативна уредба, по-специално член 19, алинея 5-bis от Законодателен декрет № 625 от 1996 г., която съгласно тълкуването, дадено от Consiglio di Stato в решение № 290/2018, позволява при плащането на *royalties* да се налага параметърът QE, базиран на котировките на нефта и на други горива, а не индексът Pfor, обвързан с цената на газа на краткосрочния пазар?

⁽¹⁾ Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди (ОВ L 164, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 173).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия), постъпило на 4 юни 2018 г. — Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico и др.

(Дело C-365/18)

(2018/C 294/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Shell Italia E & P SpA

Ответници: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Преюдициален въпрос

Допускат ли разпоредбите, съдържащи се в Директива 94/22/ЕИО ⁽¹⁾ — в член 6, параграф 1 и в шесто съображение — вътрешна нормативна уредба, по-специално член 19, алинея 5-bis от Законодателен декрет № 625 от 1996 г., която съгласно тълкуването, дадено от Consiglio di Stato в решение № 290/2018, позволява при плащането на royalties да се налага параметърът QE, базиран на котировките на нефта и на други горива, а не индексът Pfor, обвързан с цената на газа на краткосрочния пазар?

⁽¹⁾ Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди (ОВ L 164, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 173).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Madrid (Испания), постъпило на 5 юни 2018 г. — José Manuel Ortiz Mesonero/UTE Luz Madrid Centro (включващо търговските дружества SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A. и Citelum Ibérica S.A.)

(Дело C-366/18)

(2018/C 294/34)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: José Manuel Ortiz Mesonero

Ответник: UTE Luz Madrid Centro (включващо търговските дружества SICE S.A., Urbalux S.A., ImesAPI S.A., Extralux S.A. и Citelum Ibérica S.A.)

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 8, 10 и 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 3 от Договора за Европейския съюз, член 23 и член 33, параграф 2 от Хартата на основните права, както и член 1 и член 14, параграф 1 от Директива 2006/54⁽¹⁾, всички те във връзка с Директива 2010/18⁽²⁾ за прилагане на Рамковото споразумение за родителския отпуск, национална правна уредба като тази по член 37, параграф 6 от Статута на работниците, която поставя като условие за упражняване на правото на съвместяване на семейния и професионалния живот на работника, за да може той пряко да се грижи за деца или за членове на семейството на негова издръжка, работникът във всички случаи да намали нормалната продължителност на работното си време при съответното пропорционално намаление на заплатата?

⁽¹⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

⁽²⁾ Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 година за прилагане на ревизираното Рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО (ОВ L 68, 2010 г., стр. 13).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 4 юни 2018 г. — María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz и Luis Salas Fernández (действащ като наследник на Lucía Sánchez de la Peña)/Administración del Estado

(Дело C-367/18)

(2018/C 294/35)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz и Luis Salas Fernández (действащ като наследник на Lucía Sánchez de la Peña)

Ответник: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 4 от Рамковото споразумение относно срочната работа, съдържащо се в приложение към Директива 1999/70⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска испанско законодателство, което в член 12, параграф 3 от Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Преработен закон за статута на държавния служител) (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre, Кралски законодателен декрет № 5/2015 от 30 октомври 2015 г.) предвижда освобождаване от длъжност по свободна преценка без право на обезщетение и обратно на това, в член 49, параграф 1, буква c) от Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Преработен закон за статута на работниците) (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre, Кралски законодателен декрет № 2/2015 от 23 октомври 2015 г.) установява правото на обезщетение при прекратяване на трудов договор на определени основания, предвидени в закона?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, попада ли в приложното поле на клауза 5 от Рамковото споразумение мярка като установената от испанския законодател, която се състои в определянето на обезщетение при прекратяване на срочен трудов договор в размер на трудовото възнаграждение на съответния работник за 12 дни за всяка година трудов стаж, което той получава дори когато временното трудово правоотношение се ограничава до сключването на един-единствен трудов договор?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, противоречи ли на клауза 5 от Рамковото споразумение правна разпоредба, която признава на работниците на срочен трудов договор правото на обезщетение при прекратяване на трудовия договор в размер на трудовото възнаграждение на съответния работник за 12 дни за всяка година трудов стаж, но изключва възможността посоченият по-горе помощен персонал да получи такова обезщетение в случай на освобождаване от длъжност по свободна преценка[?]

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Португалия), постъпило на 7 юни 2018 г. — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-373/18)

(2018/C 294/36)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

Противоречи ли на член 7, параграф 1 от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 г. ⁽¹⁾, изменена с Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 г. ⁽²⁾, позиция 26.1 от Общата тарифа за гербовите налози в редакцията ѝ съгласно член 3 от Декрет-закон № 322-В/2001 от 14 декември 2001 г., която предвижда, че учредяването на капиталово търговско дружество (по-специално акционерно дружество), чийто капитал е изцяло внесен, подлежи на облагане с гербов налог?

⁽¹⁾ Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 249, 1969 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9).

⁽²⁾ Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 година за изменение на Директива 69/335/ЕИО относно косвените данъци върху набирането на капитала (ОВ L 156, 1985 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 75).

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 8 юни 2018 година — наказателно производство срещу АН, РВ, СХ, КМ, РН

(Дело C-377/18)

(2018/C 294/37)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страни в главното производство

АН, РВ, СХ, КМ, РН

Преюдициални въпроси

Съответна ли е на чл.4 ал.1 изр.1 в съобр.16 изр.1 и съобр.17 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ национална съдебна практика, която изисква в съдържанието на споразумение (сключено в рамките на наказателно производство) да се посочат като извършители на съответното престъпление не само обвиняемият, който се е признал за виновен и е сключил това споразумение, но също така и други обвиняеми, негови съучастници, които не са сключили това споразумение, които не са се признали за виновни и спрямо които наказателното производство продължава по общия ред, които обаче са се съгласили първият обвиняем да сключи споразумението.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ 2016, L 65, стр. 1)

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. —
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, друга страна: E.P.**

(Дело C-380/18)

(2018/C 294/38)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Отговорник: E.P.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/399 ⁽¹⁾ [...] да се тълкува в смисъл, че при констатацията, че законният престой с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период е прекратен, тъй като чужденецът представлява заплаха за обществения ред, следва да се посочат мотиви, че личното поведение на съответния чужденец представлява действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за основен обществен интерес?
- 2) В случай че отговорът на първия въпрос е отрицателен, какви са условията съгласно член 6, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/399 [...] по отношение на мотивите, че даден чужденец представлява заплаха за обществения ред?

Трябва ли член 6, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/399 [...] да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която чужденец представлява заплаха за обществения ред само поради обстоятелството, че е установено, че той е заподозрян в извършването на наказуемо деяние?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — G.S.,
друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Дело C-381/18)

(2018/C 294/39)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: G.S

Друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО ⁽¹⁾ [...] да се тълкува в смисъл, че ако се отнеме или се откаже подновяването на разрешение за пребиваване на член на семейството на основания, свързани с обществения ред, трябва да се посочат мотиви, че личното поведение на съответния член на семейството представлява действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за основен обществен интерес?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: какви изисквания за мотивиране се прилагат съгласно член 6, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО [...] спрямо отнемането или отказа да се поднови разрешение за пребиваване на член на семейство на основания, свързани с обществения ред?

Трябва ли член 6, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО [...] да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която на основания, свързани с обществения ред, може да се отнеме разрешението за пребиваване на член на семейството или да се откаже подновяването му, ако наказанието или мярката, изискваща задържане, които са наложени на съответния член на семейството, са достатъчно тежки („прогресивна скала“) с оглед на продължителността на законното пребиваване в Нидерландия, като при това въз основа на критериите в решенията на Европейския съд за правата на човека (ЕСПЧ) от 2 август 2001 г., *Boultif c/y Швейцария*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300 и 18 октомври 2006 г., *Üner c/y Нидерландия*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, се извършва претегляне на интереса на съответния член на семейството да упражни правото на събиране на семейството в Нидерландия и интереса на нидерландската държава от опазване на обществения ред?

⁽¹⁾ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 2003 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164, наричана по-нататък „Директива относно събирането на семейството“).

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — V.G.,
друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Дело C-382/18)

(2018/C 294/40)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: V.G.

Друга страна: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Преюдициални въпроси

- 1) С оглед на член 3, параграф 3 от Директива 2003/86/ЕО ⁽¹⁾ [...] и решение *Nolan* (ECLI:EU:C:2012:638) компетентен ли е Съдът да отговори на отправени от нидерландски съд въпроси относно тълкуването на разпоредби от посочената директива в правен спор по заявление за влизане и пребиваване на член на семейството на кандидат за събиране на семейството с нидерландско гражданство, ако в нидерландското право директивата е обявена за пряко и безусловно приложима спрямо такива членове на семейството?
- 2) Трябва ли член 6, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО [...] да се тълкува в смисъл, че при отхвърлянето на заявление за влизане и пребиваване на член на семейството на основания, свързани с обществения ред, трябва да се посочат мотиви, че личното поведение на съответния член на семейството представлява действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за основен обществен интерес?
- 3) Ако на втория въпрос трябва да се отговори отрицателно: какви изисквания за мотивиране се прилагат съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО спрямо отхвърлянето на заявлението за влизане и пребиваване на член на семейството на основания, свързани с обществения ред?

Трябва ли член 6, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО [...] да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която на основания, свързани с обществения ред, може да се отхвърли заявление за влизане и пребиваване на член на семейството поради осъждането му при предишно пребиваване в съответната държава членка, като при това въз основа на критериите от решения на Европейския съд за правата на човека (ЕСПЧ) от 2 август 2001 г., *Boultif c/y Швейцария*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, и от 18 октомври 2006 г., *Üner c/y Нидерландия*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, се извършва претегляне на интереса на съответния член на семейството и на кандидата за събиране на семейството да упражнят правото на събиране на семейството в Нидерландия и интереса на нидерландската държава от опазване на обществения ред?

⁽¹⁾ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 2003 т., стр. 12.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Полша), постъпило на 11 юни 2018 г. — Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo — Kredytowej im. Franciszka Stefczyka със седалище Гданск, Santander Consumer Bank S.A. със седалище Вроцлав, mBank S.A. със седалище Варшава

(Дело С-383/18)

(2018/С 294/41)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Страни в главното производство

Ищец: Lexitor Sp. z o.o.

Ответници: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka със седалище Гданск, Santander Consumer Bank S.A. със седалище Вроцлав, mBank S.A. със седалище Варшава

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 16, параграф 1 във връзка с член 3, буква ж) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че в случай на предсрочно погасяване на своите задължения по договор за кредит потребителят има право да получи намаляване на общите разходи по кредита, включително разходите, чийто размер не зависи от продължителността на действието на договора за кредит?

⁽¹⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 юни 2018 г. — Arriva Italia Srl и др./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Дело С-385/18)

(2018/С 294/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивници: Arriva Italia Srl, Ferrottramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Въззиваел: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Преюдициални въпроси

При изложените по-горе обстоятелства от фактическа и правна страна представлява ли държавна помощ по смисъла на член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз мярка, състояща се в предоставянето със закон на бюджетен кредит в размер на 70 милиона евро в полза на оператор от сектора на железопътния транспорт при условията, предвидени в Закон № 208 от 28 декември 2015 г. (член 1, параграф 867), изменен с Декрет-закон № 50 от 24 април 2017 г., и последващото му прехвърляне на друг икономически оператор, без тръжна процедура и срещу нулева насрещна престация?

При утвърдителен отговор следва да се установи дали въпросната помощ все пак е съвместима с правото на ЕС и какви са последиците от липсата на уведомление за нея по смисъла на член 10[8], параграф 3 ДФЕС?

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Дело C-386/18)

(2018/C 294/43)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Отговорник: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Преюдициални въпроси

- 1а. Препятства ли член 66, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 508/2014⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета и Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 508/2014“), доколкото в него е предвидено, че Европейският фонд за морско дело и рибарство подпомага изготвянето и изпълнението на планове за производство и предлагане на пазара по член 28 от Регламент (ЕС) № 1379/2013⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури, за изменение на регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 1379/2013“), възможността дадена държава членка да възрази срещу организация на производители, подали заявление за отпускане на такава субсидия, че към момента на подаване на конкретното заявление същата държава членка не е предоставила нито в одобрената ѝ от Европейската комисия оперативна програма, нито в националните правила, съгласно които се определя кои разходи подлежат на подпомагане, възможността такава заявление да бъде подадено за определена категория разходи (в настоящия случай за разходите за изготвяне и изпълнение на планове за производство и предлагане на пазара) или за определен период (в настоящия случай за 2014 година)?
- 1б. За отговора на въпрос 1а от значение ли е обстоятелството, че съгласно член 28, параграф 1 от Регламент № 1379/2013 организацията на производители е длъжна да изготви план за производство и предлагане на пазара и след одобрението му от страна на държавата членка да изпълнява този план за производство и предлагане на пазара?
2. В случай че отговорът на въпрос 1а е в смисъл, че член 66, параграф 1 от Регламент № 508/2014 не допуска държава членка да отговори на организация на производители, подава заявление за отпускане на субсидия за изготвяне и изпълнение на планове за производство и предлагане на пазара, като възрази, че към момента на подаване на това заявление тази държава членка не е предоставила възможност да бъде подадено такава заявление, следва ли да се приеме, че в този случай член 66, параграф 1 от Регламент № 508/2014 може да бъде пряко правно основание, въз основа на което заявителите да претяват иск срещу тяхната държава членка и да претендират отпускане на съответната субсидия?

3. В случай че отговорът на въпрос 2 е в смисъл, че в посочената във въпрос 2 хипотеза член 66, параграф 1 от Регламент № 508/2014 може да бъде пряко правно основание, въз основата на което заявителите да предявяват иск срещу тяхната държава членка и да претендират отпускане на съответната субсидия, допуска ли член 65, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 1303/2013⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент 1303/2013“), да бъде отпусната субсидия за изготвянето и изпълнението на план за производство и предлагане на пазара, когато заявлението за отпускане на субсидията е подадено, след като планът за производство и предлагане на пазара е бил изготвен и изпълнен?

⁽¹⁾ ОВ L 149, 2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 354, 2013 г., стр. 1; поправка в ОВ L 101, 18.4.2015 г., стр. 62.

⁽³⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 320.

Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 12 юни 2018 г. — Delfarma Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Дело C-387/18)

(2018/C 294/44)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Delfarma Sp. z o.o.

Ответник: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Съюза, и по-специално членове 34 и 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз, национална правна уредба, съгласно която разрешение за пускане на пазара в държава членка на лекарствен продукт от паралелен внос не може да бъде издадено единствено поради това, че лекарственият продукт, който е предмет на паралелния внос, е бил одобрен в държавата членка на износ като генеричен лекарствен продукт, тоест при представяне на по-кратка документация, а в държавата членка на вноса този лекарствен продукт е бил одобрен като референтен, тоест при представяне на пълен набор от документи, поради което отказът се постановява без изследване на основната терапевтична тъждественост на двата продукта и без искане от страна на националния орган — въпреки възможността за неговото отправяне — за изпращане на документация от съответния орган в държавата на износа?

Преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 13 юни 2018 г. — Brussels Securities SA/État belge

(Дело C-389/18)

(2018/C 294/45)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Brussels Securities SA

Ответник: État belge

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки⁽¹⁾ (заменена, считано от 18 януари 2012 г., с Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки⁽²⁾) във връзка с другите източници на общностното право

да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като Кодекса за данъчно облагане на доходите от 1992 г. и Кралския указ за прилагане на Кодекса за данъчно облагане на доходите от 1992 г. в приложимите им редакции за данъчната 2011 г.,

с която е избран режим на освобождаване (необлагане на разпределената печалба, получена от дружеството майка по силата на асоциирането му с неговите дъщерни дружества), при който разпределеният от дъщерното дружество дивидент първо се включва в облагаемата основа на дружеството майка, а след това 95 % от този дивидент се приспадат от облагаемата основа като окончателно обложени доходи,

и в резултат от факта, че за целите на определянето на основата за изчисляване на корпоративния данък на дружеството майка този белгийски режим на приспадане на окончателно обложените доходи се прилага заедно със: (1) правилата за друго приспадане, съставляващо данъчно предимство, предвидено в тази правна уредба (намалението за рисков капитал); (2) правото на приспадане на остатъка от признатите за данъчни цели предходни загуби; (3) правото на пренасяне за следващи данъчни години на подлежащата на приспадане сума на остатъка от окончателно обложените доходи, на намалението за рисков капитал и на остатъка от признатите за данъчни цели предходни загуби, ако за съответната данъчна година техният размер надвишава размера на облагаемата печалба; и (4) реда на приспадане, вследствие от който през тези следващи данъчни години се приспадат — до размера на облагаемата печалба — първо пренесените окончателно обложени доходи, след това намалението за рисков капитал (което може да се пренася само за „следващите седем данъчни периода“) и накрая остатъкът от признатите за данъчни цели предходни загуби;

води до намаляване — в размер на цялата или на част от сумата на разпределените от дъщерното дружество дивиденди — на загубите, които дружеството майка щеше да може да приспадне, ако тези дивиденди просто се изключваха от печалбата за данъчната година, през която са получени (като последица от което щеше да се намали данъчният финансов резултат за тази данъчна година и евентуално да се увеличат подлежащите на пренасяне данъчни загуби), вместо да се включват в печалбата, а след това спрямо тях да се прилагат правила за освобождаване и за пренасяне на освободените суми, в случай че размерът на печалбата е недостатъчен,

а именно до намаляване на остатъка на признатите за данъчни цели предходни загуби на дружеството майка, до което може да се стигне през данъчните години, следващи данъчна година, през която окончателно обложените доходи, намалението за рисков капитал и остатъкът от признатите за данъчни цели предходни загуби надвишават размера на облагаемата печалба?

⁽¹⁾ ОВ L 225, 1990 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97.

⁽²⁾ ОВ L 345, 2011 г., стр. 8.

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания), постъпило на 15 юни 2018 г. — Ana María Páez Juárez/Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(Дело C-397/18)

(2018/C 294/46)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: Ana María Páez Juárez

Ответник: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Други страни: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) и Ministerio Fiscal

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли работниците, категоризирани като особено чувствителни към определени рискове, които поради личностните им характеристики или установеното им физиологично състояние са особено чувствителни към рисковете, произтичащи от работата, и по тази причина не могат да извършват определени работи поради риск за собственото им здраве или за здравето на други хора, да се считат за лица с увреждания за целите на прилагането на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾ съгласно тълкуването, дадено ѝ в практиката на Съда на Европейския съюз?

Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, се отправят следните въпроси:

2) Представява ли проява на пряка или непряка дискриминация по смисъла на член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/78 решението за уволнение на работничка по икономически, технически, организационни и производствени причини, когато на същата е признато увреждане предвид особената ѝ чувствителност по отношение на извършването на някои работи поради физическо заболяване, в резултат на което ѝ е трудно да достигне изискваното равнище на производителност, за да не бъде уволнена?

3) Представява ли проява на пряка или непряка дискриминация по смисъла на член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/78 решението за уволнение на работничка по икономически, технически, организационни и производствени причини, когато на същата е признато увреждане предвид особената ѝ чувствителност по отношение на извършването на някои работи поради физическо заболяване и когато решението се основава, наред с други критерии, на многофункционалността за всички длъжности, включително тези, които лицето с увреждания не може да заема?

4) Представява ли проява на непряка дискриминация по смисъла на член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/78 решението за уволнение на работничка по икономически, технически, организационни и производствени причини, когато на същата е признато увреждане предвид особената ѝ чувствителност по отношение на извършването на някои работи поради физическо заболяване, довело до дълги периоди на отсъствие или отпуск по болест преди уволнението, и решението се основава, наред с други критерии, на отсъствията на тази работничка?

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 15 юни 2018 г. — Antonio Vocero Torrico/Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Дело C-398/18)

(2018/C 294/47)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Antonio Vocero Torrico

Ответник: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 48 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда като условие за допускане на предсрочно пенсиониране размерът на полагаемата пенсия да надвишава минималната пенсия, на която заинтересованото лице би имало право съгласно посоченото национално законодателство, като тази „полагаема пенсия“ се разбира като действителната пенсия, изплащана само от компетентната държава членка (в случая Испания), без да се взема предвид действителният размер на пенсията, която това лице може да получава като обезщетение от същия вид, изплащано от една или повече други държави членки?

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 18 юни 2018 г. — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/ Autoriteit Consument en Markt

(Дело C-399/18)

(2018/C 294/48)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Ответник: Autoriteit Consument en Markt

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 715/2009 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до газопреносни мрежи за природен газ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1775/2005 (наричан „Регламент за природния газ“) единна тарифа за капацитет, при която не се провежда диференциация в зависимост от обстоятелството какъв е ползвателят на мрежата, а в зависимост от договорения капацитет?

⁽¹⁾ ОВ L 211, 2009 г., стр. 36.

Преюдициално запитване от Krajský soudem v Praze (Чешка република), постъпило на 18 юни 2018 г. — Herst, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-401/18)

(2018/C 294/49)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soudem v Praze

Страни в главното производство

Жалбоподател: Herst, s.r.o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли данъчнозадължено лице да се счита за данъчнозадължено лице по смисъла на член 138, параграф 2, буква б) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“)? При отрицателен отговор, за кои данъчнозадължени лица се прилага тази разпоредба?

- 2) В случай че отговорът на Съда на Европейския съюз е, че член 138, параграф 2, буква б) от Директивата за ДДС се прилага в положение като разглежданото в главното производство (тоест, приобретателят на продуктите е данъчнозадължено лице, регистрирано за данъчни цели), трябва ли тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че когато изпращането или превозът на тези продукти се извършва съгласно релевантните разпоредби от Директива 2008/118/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (наричана по-нататък „Директивата за акциза“), доставка, свързана с процедура по Директивата за акциза, трябва да се счита за освободена доставка по тази разпоредба, макар иначе да не са изпълнени условията за освобождаване по член 138, параграф 1 от Директивата за ДДС предвид това, че превозът на стоките е отнесен към друга сделка?
- 3) Ако отговорът на Съда е, че член 138, параграф 2, буква б) от Директивата за ДДС не се прилага в положение като разглежданото в главното производство, определяш ли е фактът, че стоките са превозени под режим отложено плащане на акциз, за да се реши към коя от няколко последователни доставки следва да се отнесе превозът за целите на правото на освобождаване от ДДС по член 138, параграф 1 от Директивата за ДДС?
- 4) Дали „правото на разпореждане със стоките като собственик“ по смисъла на Директивата за ДДС се придобива от данъчнозадължено лице, което купува стоки от друго данъчнозадължено лице пряко за конкретен клиент, за да изпълни вече съществуваща поръчка (определяне на вида стоки, количеството, мястото на произход и времето на доставка), като физически самото то не борави със стоките, тъй като при сключването на договора за продажба неговият купувач се съгласява да организира превоза на стоките от мястото им на произход, като по този начин единствено ще осигури достъп до исканите стоки чрез своите доставчици и ще съобщи информацията, необходима за приемането им (от свое име или от името на своите поддоставчици по веригата), а печалбата му от сделката е разликата между изкупната и продажната цена на тези стоки, без разходите за превоз да се фактурират по веригата?
- 5) Дали Директивата за акциза установява (например в член 4, параграф 1, член 17 или член 19) пряко или косвено чрез ограничаване на ефективното боравене с такива стоки достатъчно условия за прехвърляне на „правото на разпореждане със стоките (подлежащи на облагане с акциз) като собственик“ по смисъла на Директивата за ДДС, в резултат на което приемането на стоките под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складопържател или регистриран получател в съответствие с условията, произтичащи от Директивата за акциза, следва да се третира като доставка на стоки за целите на ДДС?
- 6) В този контекст, когато се разглежда определянето на доставка, свързана с превоз в рамките на верига от доставки на стоки под режим отложено плащане на акциз с един-единствен превоз, необходимо ли е превозът да се счита по смисъла на Директивата за ДДС за започване и приключване в съответствие с член 20 от Директивата за акциза?
- 7) Дали принципът за неутралност на ДДС, или който и да е друг принцип на правото на ЕС, възпрепятства прилагането на конституционния принцип *in dubio mitius* в националното право, който задължава публичните органи, когато правните норми са двусмислени и обективно предлагат редица възможни тълкувания, да изберат тълкуване в полза на лицето, което е субект на правната норма (в случая данъчнозадълженото лице за целите на ДДС)? Дали приложението на този принцип би било съвместимо с правото на ЕС, ако е ограничено поне до положения, при които релевантните факти по делото са предшествали задължително тълкуване на Съда на Европейския съюз по оспорван правен въпрос, който е определил, че друго по-неблагоприятно за данъчнозадълженото лице тълкуване е правилно?

Ако е възможно да се приложи принципът *in dubio mitius*:

- 8) Възможно ли е било, от гледна точка на ограниченията, наложени от правото на ЕС към момента на извършване на облагаемите сделки в този случай (от ноември 2010 г. до май 2013 г.), да се разгледа въпросът дали правното понятие за доставка на стоки или за превоз на стоки има (или няма) едно и също съдържание за целите на Директивата за ДДС и Директивата за акциза, тъй като обективно води до правна несигурност и предлага две тълкувания?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език: 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 9, 2009 г., стр. 12.

Жалба, подадена на 14 юни 2018 г. от Alcogroup и Alcodis срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 април 2018 г. по дело T-274/15, Alcogroup и Alcodis/Комисия

(Дело C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Alcogroup и Alcodis (представители: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Искания на жалбоподателите

- да отмени решението на Общия съд от 10 април 2018 г. по дело T-274/15,
- да обяви жалбата срещу двете обжалвани решения за допустима,
- да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по същество по жалбата за отмяна,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

- Първо основание: Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е нарушил задължението за мотивиране.
- Второ основание: Общият съд е нарушил правото на жалбоподателите на ефективна съдебна защита.

Преюдициално запитване от Višje sodišče v Mariboru (Словения), постъпило на 21 юни 2018 г. — Aleš Kuhar, Jožef Kuhar/Addiko Bank d.d.

(Дело C-407/18)

(2018/C 294/51)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Višje sodišče v Mariboru

Страни в главното производство

Ищци/Жалбоподатели: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Ответник: Addiko Bank d.d.

Преюдициален въпрос

С оглед на принципа на ефективност на правото на Европейския съюз следва ли Директива 93/13/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в рамките на производство по принудително изпълнение съдът по принудителното изпълнение е длъжен служебно да откаже изпълнението поради неравнопавна клауза, съдържаща се в подлежащ на пряко изпълнение нотариален акт (изпълнително основание) в случай като разглеждания, при който процесуалноправната уредба на държава членка не предоставя на съда по принудителното изпълнение реална възможност да спре или отложи принудителното изпълнение (по искане на длъжника или служебно) до постановяването на окончателно решение по същество относно неравнопавния характер на клаузата в рамките на исково производство, образувано от длъжника в качеството на потребител?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравнопавните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Жалба, подадена на 4 юли 2018 г. от Vereins Deutsche Sprache e.V. срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 23 април 2018 г. по дело T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V./ Европейска комисия

(Дело C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Verein Deutsche Sprache e.V. (представител: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд от 23 април 2018 г. по дело T-468/16 и решението на генералния секретар от името на Комисията на основание член 4 от правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾ от 10 юни 2016 г.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага следните основания:

Недостатъци в процеса, воден от Общия съд: жалбоподателят се оплаква, че Общият съд не е ползвал информационните си инструменти по член 24 от Статута и членове 88 и 89 от Процедурния правилник. Той би трябвало да анализира по-задълбочено изложените от Комисията факти, независимо от направените от жалбоподателя искания за събиране на доказателства. Достатъчен повод за това дават противоречията във фактическите твърдения на Комисията.

Неправилно разглеждане на представеното доказателствено искане от 20 февруари 2017 г.: според жалбоподателя неправилно Общият съд не е разгледал по-подробно писмото на сътрудник на научния персонал на университет, което съдържа вътрешна информация, въпреки че изрично е допуснал това доказателствено средство.

Жалбоподателят се оплаква, че Общият съд е отказал да разпита като свидетел говорителя на Комисията, въпреки че от горепосочения документ могат да се изведат достатъчно основания за разпит.

Неприложима презумпция за законосъобразност: според жалбоподателя, обратно на констатацията на Общия съд, изведената от Съда на Европейския съюз презумпция за законосъобразност не е приложима към становището на орган на Съюза, което, дори да е вярно, нарушава принципите на добрата администрация.

Цитираната от Общия съд съдебна практика относно прилагането на презумпцията за законосъобразност се отнася до други хипотези и поради това не може да се приложи към настоящия случай.

Неочитане на допълнителните индикации за наличието на други документи: Жалбоподателят оспорва с допълнителни доводи констатацията на Общия съд, че не е представил решаващи индикации за наличието на други документи.

Неправилна преценка на доводите на жалбоподателя относно задължението за прозрачност: жалбоподателят счита, че Общият съд изхожда от неправилна хипотеза за правомерно твърдение на Комисията относно наличието на допълнителни документи и поради това неправилно игнорира доводите на жалбоподателя относно задължението за прозрачност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3 стр. 76).

Иск, предявен на 4 юли 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-443/18)

(2018/C 294/53)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Eggers и D. Bianchi)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

1) да установи, че Италианската република,

- като не е гарантирала в зоната за ограничаване незабавното отстраняване най-малко на всички растения, заразени с *Xylella fastidiosa*, които се намират в заразената област на максимално разстояние от 20 километра от границата и от останалата част от територията на Съюза, е нарушила задълженията си, произтичащи от член 7, параграф 2, буква в) от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/789 ⁽¹⁾;
- като също в зоната за ограничаване не е осигурила мониторинг за наличието на *Xylella fastidiosa* чрез годишни наблюдения в подходящи моменти от годината, не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 7 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/789;
- като системно не се е намесвала незабавно за предотвратяване на разпространението на *Xylella fastidiosa*, с последвалите от това нарушения на специфичните задължения, предвидени в Решение за изпълнение (ЕС) 2015/789 във връзка със заразените области, като тази ненамеса е довела до по-нататъшно разпространение на болестта, не е изпълнила задълженията, произтичащи от член 6, параграфи 2, 7 и 9 и от член 7, параграф 2, буква в) и от параграф 7 от Решение за изпълнение (ЕС) 2015/789, задълженията, предвидени в член 16, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО ⁽²⁾ и задължението си за лоялно сътрудничество, записано в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз.

2) да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Данните, с които разполага Комисията и които се основават на предоставената от Италианската република информация, одитът, извършен от Комисията, научните становища, издадени от Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) и други органи, сочат закъснели наблюдения, значително закъснение и неизпълнение на задълженията във връзка с отсичането на заразните растения не само към момента на изпращането на мотивираното становище, но които продължават и по време на настоящото производство по обжалване. Вследствие на това Комисията счита за доказано продължаващото и общо неспазване от Италия на задължението за предотвратяване на разпространението на болестта, посочена в предходните членове.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2015/789 на Комисията от 18 май 2015 година относно мерки за предотвратяване на въвеждането и разпространението на *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) в Съюза (нотифицирано под номер C(2015) 3415) (ОВ L 125, стр. 36).

⁽²⁾ Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 година относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността (ОВ L 169, стр. 1).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Keramag Keramische Werke и др./Комисия

(Съединени дела T-379/10 RENV и T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Френски пазар на оборудване за баня — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП — Участие в картела на определени субекти — Нова преценка на доказателствата)

(2018/C 294/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели по дело T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, по-рано Keramag Keramische Werke AG (Ратинген, Германия) и 5 други жалбоподатели, изброени поименно в приложението към решението. Жалбоподател по дело T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Хелзинки, Финландия) (представители: P. Lindfelt, K. Struckmann, адвокати, и J. Killick, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek и J. Norris-Usher)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС, от една страна, за частична отмяна на Решение C(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/39092 — Оборудване за баня), и от друга страна, за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите със същото решение

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Keramag Keramische Werke GmbH и другите жалбоподатели, изброени поименно в приложението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия по дела C-613/13 P, T-379/10 RENV и T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 6.11.2010 г.

Решение на Общия съд от 4 юли 2018 г. — Deluxe Entertainment Services Group/EUIPO (deluxe)(Дело T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „deluxe“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящел член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за потивирание — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящел член 94 от Регламент 2017/1001)

(2018/С 294/55)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Бърбанк, Калифорния, Съединени американски щати) (представители: L. Gellman, solicitor, и M. Esteve Sanz, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 22 януари 2014 г. (преписка R 1250/2013-2) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „deluxe“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Deluxe Entertainment Services Group Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 10.6.2014 г.

Решение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Transtec/Комисия(Дело T-616/15) ⁽¹⁾

(ЕФР — Държави от АКТЬ — Споразумение от Котону — Програма за подкрепа на културни инициативи в африканските португалоезични страни — Сули, платени от Колисията на субекта, отговарящ за финансовото изпълнение на програмата в Гвинея Бисау — Възстановяване в резултат на финансов одит — Прихващане на вземанията — Пропорционалност — Неоснователно обогатяване — Извъндоговорна отговорност)

(2018/С 294/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Transtec (Брюксел, Белгия) (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално A. Aresu и S. Bartelt, впоследствие A. Aresu)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решенията за прихващане, съдържащи се в писмата на Комисията от 27 август, 7, 16, 23 и 25 септември 2015 г., с които се цели възстановяване сумата от 624 388,73 EUR, съответстваща на размера на част от авансите, платени на жалбоподателя в рамките на програма за подпомагане на културните инициативи в Гвинея Бисау, финансирана от деветия Европейски фонд за развитие (ЕФР), ведно с лихвата за забава, и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за възстановяване на сумите, за които се твърди, че са резултат от неоснователно обогатяване, както и за присъждане на обезщетение за вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат на действията на Комисията.

Диспозитив

- 1) *Отменя частично решенията за прихващане, съдържащи се в писмата на Европейската комисия от 27 август, 7, 16, 23 и 25 септември 2015 г., с които се цели възстановяване на сумата от 624 388,73 EUR, съответстваща на размера на част от авансите, платени на жалбоподателя в рамките на програма за подпомагане на културните инициативи в Гвинея Бисау, финансирана от деветия Европейски фонд за развитие (ЕФР), ведно с лихвата за забава, доколкото с тези решения се цели възстановяване на сума от 312 265,42 EUR, съответстваща на недопустимите разходи, установени с финансово заключение № 2 от одитен доклад FED 2007/20859 относно програмната-оценка за изпълнение и приключване с референтен номер FED/2010/249-005.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Комисията и Transtec понасят направените от тях съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Общия съд от 5 юли 2018 г. — Испания/Комисия

(Дело T-88/17) ⁽¹⁾

(ЕЗФРСР — Последна година от изпълнението на програмния период 2007 — 2013 г. — Уравняване на сметките на разплащателните агенции на държавите членки — Решение, с което се обявява, че определена сума не може да се използва повторно в рамките на програмата за развитие на селските райони на автономна област Естремадура — Метод на изчисляване — Член 69, параграф 5б от Регламент (ЕО) № 1698/2005 — Оправдани правни очаквания)

(2018/С 294/57)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: М. А. Sampol Pucurull и М. J. García-Valdecasas Dorrego)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Aquilina и М. Morales Puerta)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2113 на Комисията от 30 ноември 2016 година относно уравняването на сметките на разплащателните агенции на държавите членки във връзка с разходите, финансирани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) през последната година (16 октомври 2014 г.—31 декември 2015 г.) от изпълнението на програмния период 2007—2013 г. на ЕЗФРСР (ОВ L 327, 2016 г., стр. 79), с което Комисията е квалифицирала като „сума, която не може да бъде използвана повторно“ сумата от 5 364 682,52 EUR в рамките на уравняването на сметките на разплащателната агенция на Естремадура

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 27.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 30 май 2018 г. — RT/Парламент

(Дело T-98/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Отпуск по болест — Член 59, параграф 1 от Правилника — Вътрешни правила относно медицинските прегледи при отсъствие от работа по здравословни причини и периодичните медицински прегледи на лица, имащи право на обезщетение за инвалидност — Медицинско свидетелство — Липса на подпис и печат на лекаря — Медицинска консултация от разстояние чрез интернет — Неприетане)

(2018/С 294/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: RT (представител: C. Bernard-Glanz, avocat)

Ответник: Европейски парламент (представители: J. Steele и E. Танева)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС за отмяна на решението на Парламента от 30 юни 2016 г., с което документ, представен от жалбоподателя на 27 юни 2016 г., се отхвърля като недопустим в качеството му на медицинско свидетелство, предписващо отпуск по болест

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейския парламент от 30 юни 2016 г., с което документ, представен от RT на 27 юни 2016 г., се отхвърля като недопустим в качеството му на медицинско свидетелство, предписващо отпуск по болест.
- 2) Осъжда Парламента да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 29 юни 2018 г. — HF/Парламент(Дело T-218/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет по проблемите на тормоза и неговото предотвратяване на работното място — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Право на изслушване — Принцип на състезателност — Отказ за предоставяне на становището на консултативния комитет и на протоколите от изслушването на свидетелите — Продължителност на административното производство — Разумен срок)

(2018/C 294/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: HF (представител: А. Тумен, адвокат)

Ответник: Европейски парламент (представители: Е. Танева и М. Ecker)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Парламента от 3 юни 2016 г., с което органът, оправомощен да сключва договорите за назначаване от името на тази институция, отхвърля искането за съдействие на жалбоподателката, подадено на 11 декември 2014 г., и от друга страна, за обезщетение за вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла вследствие на незаконосъобразните действия на този орган при разглеждането на посоченото искане за съдействие

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейския парламент да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати една четвърт от съдебните разноски на HF.
- 3) HF понася три четвърти от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 6.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 3 юли 2018 г. — Vienna International Hotelmanagement/EUIPO (Vienna House и VIENNA HOUSE)(Дела T-402/17 и T-403/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявки за словна марка на Европейския съюз „Vienna House“ и за фигуративна марка на Европейския съюз „VIENNA HOUSE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент 2017/1001)

(2018/C 294/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vienna International Hotelmanagement AG (Виена, Австрия) (представител: E. Zrzavy, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Предмет

Две жалби срещу решенията на четвърти апелативен състав на ЕUIPO от 25 април 2017 г. (преписки R 333/2016-4 и R 332/2016-4) относно заявки за регистрация, от една страна, на словния знак „Vienna House“, и от друга страна, на фигуративния знак „VIENNA HOUSE“ като марки на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-402/17 и T-403/17 за целите на настоящото решение.
- 2) Отхвърля жалбите.
- 3) Осъжда Vienna International Hotelmanagement AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Жалба, подадена на 23 май 2018 г. — García Ruiz/Парламент

(Дело T-322/18)

(2018/С 294/61)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Faustino-Francisco García Ruiz (Алкоркон, Испания) (представител: C. Manzano Ledesma, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че с настоящата жалба се атакува решението на Комисията по петиции и след като счете жалбата за допустима, да установи нарушение на права, така че да се гарантират интересите на жалбоподателя пред Общия съд,
- да осъди евентуално ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят поддържа следното:

Настоящата жалба е подадена с мотива, че Комисията по петиции към Европейския парламент не е отправила до жалбоподателя акт, различен от препоръка или становище, поради което в нарушение на разпоредбите на член 232, параграф 3 ДЕО и член 265, параграф 3 ДФЕС не е защитено правото на жалбоподателя.

Решенията, приети от общинската администрация на Comunidad de Madrid и от съдилищата, нанасят вреда на жалбоподателя що се отнася до неговото право и икономическите му интереси в нарушение на правото му да получава добавка към признатата му от Comunidad de Madrid пенсия.

Административното решение на Comunidad de Madrid и постановените от съдилищата решения водят до различно третиране и до дискриминация що се отнася до получаваните от пенсионерите плащания по доброволното и задължителното осигуряване.

Тъй като Европейският съюз е компетентен в областта на пенсиите, Общият съд следва да защити правото на жалбоподателя след като публичната администрация и националните съдилища не са зачели правото, признато от постоянната практика на юрисдикциите на Съюза и от директивите относно равенството при получаването на осигурителни плащания, доколкото не съществуват обективни фактически или правни различия при получаването на плащанията от посочените две категории пенсионери.

Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — NEC Corporation/Комисия

(Дело T-341/18)

(2018/C 294/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NEC Corporation (Токио, Япония) (представители: R. Bachour, solicitor, O. Brouwer и A. Pliego Selie, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2018) 1768 окончателно на Комисията от 21 март 2018 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.40136 — Кондензатори) в частта, в която се приема, че жалбоподателят е нарушил член 101 ДФЕС или член 53 от Споразумението за ЕИП,
- при условията на евентуалност да се отмени обжалваното решение в частта, в която на жалбоподателя е наложена глоба, и/или
- също при условията на евентуалност да упражни пълен съдебен контрол, с оглед на изложените в първото и второто основание доводи, за да промени глобата до размер, който съответства на правото, логиката на правното понятие за повторност, както и на утежняващите обстоятелства, които обосновават увеличаване на глобата, и който да е пропорционален, и
- да осъди Комисията за заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. В първото основание се твърди, че обжалваното решение съдържа явни грешки при прилагане на правото и в преценката, и липса на мотиви, когато повторността се прилага като утежняващо обстоятелство при налагането на глоба на NEC Corporation, и че наложената глоба на NEC Corporation нарушава принципа на пропорционалност.
2. Във второто основание се твърди, че обжалваното решение нарушава правата на защита на жалбоподателя, като в член 1 се посочва, че самият жалбоподател е участвал в установеното нарушение, докато това не е било установено или дори предположено в изложението на възраженията. Освен това от правна и фактическа страна този извод е погрешен и съдържа несъстоятелни изводи и доводи, тъй като, както се твърди, с него същевременно се признава (но това се определя като ирелевантно), че NEC Corporation не е знаело за нарушението, и NEC Corporation се счита като изрично отговорно в качеството му на предприятие майка за това, че (както се твърди) е осъществявало контрол върху Tokin Corporation през определен период от време.

3. В третото основание се твърди, че Комисията не е приложила същото намаление по отношение на основния размер на сумата на глобата, която е наложила на Tokin Corporation, като намалението, което е приложила по отношение на основния размер на сумата, използвана за глобата, която е наложила на NEC Corporation, и освен това е следвало при определяне на глобата да използва средната стойност на продажбите, вместо да използва непредставителната стойност на продажбите от последната година на установеното нарушение. Тези нарушения са довели до грешки при изчисляването на глобата и/или до непропорционална глоба (и до липса на доводи по първия въпрос, тъй като в съображенията на обжалваното решение не е посочено защо същото намаление явно не е било приложено по отношение на основния размер на сумата, използвана за наложената на NEC Corporation глоба).

Жалба, подадена на 30 май 2018 г. — Nichicon Corporation/Комисия

(Дело T-342/18)

(2018/C 294/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nichicon Corporation (Киото, Япония) (представители: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger и H. Kühnert, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2018) 1768 окончателен на Комисията от 21 март 2018 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.40136 — Колектори) в неговата цялост в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- при условията на евентуалност, частично да отмени:
 - а) член 1, буква е) от обжалваното решение, в която се установява, че жалбоподателят е участвал в едно-единствено и непрекъснато нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП в сектора на електролитните кондензатори, извършено на цялата територия на ЕИП, изразяващо в споразумения и/или съгласувани практики, с които се е целяло да се съгласува ценообразуването, в периода от 26 юни 1998 г. до 31 май 2010 г.,
 - б) член 2, буква и) от обжалваното решение, с което на жалбоподателя се налага глоба в размер на 72 901 000 EUR, и
- да намали наложената на жалбоподателя глоба в съответствие с член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета ⁽¹⁾,
- във всички случаи да замени преценката на Комисията със своята собствена що се отнася до размера на глобата и да намали наложената на жалбоподателя глоба в съответствие с член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в съответствие с член 134 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от съществени фактически грешки.

Твърдените съществени фактически грешки по-специално са свързани с три периода на контакти. Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е направила фактически констатации, които не са доказани в достатъчна степен. Следователно Комисията неправилно е приела, че е нарушен член 101 ДФЕС.

2. Второто основание е изведено от грешки при прилагане на правото относно квалификацията като едно-единствено и непрекъснато нарушение и предположението за отговорността на жалбоподателя за неговото участие.

Второто твърдение се отнася до твърдени грешки, извършени от Комисията както по отношение на квалификацията на контактите, установени като едно-единствено и непрекъснато нарушение, така и по отношение на отговорността на жалбоподателя за това нарушение. Първо, Комисията не е доказала съгласно установения правен стандарт обхвата на това едно-единствено и непрекъснато нарушение. Второ, Комисията неправилно е приела, че жалбоподателят носи отговорност за контакти, в които не е участвал. Трето, Комисията неправилно е достигнала до заключението, че нарушението е продължило без прекъсване до 7 ноември 2003 г. Четвърто, Комисията неправилно е приела, че жалбоподателят е отговорен за продължаващото участие в едно-единствено и непрекъснато нарушение след 10 ноември 2008 г. Следователно правото на Комисията да наложи санкции на жалбоподателя е било погасено по давност. Пето, Комисията неправилно е приела, че участието на жалбоподателя в едно-единствено и непрекъснато нарушение е продължило, въпреки изричното дистанциране на последния.

3. Третото основание е за липса на компетентност.

4. Четвъртото основание е за явна грешка в преценката при определяне на глобата.

В четвъртото си основание жалбоподателят изтъква твърдени явни грешки в преценката при определяне на глобата. На първо място, Комисията е нарушила принципа на пропорционалност и своите насоки относно метода за определянето на глоби, като неправилно е взела предвид цялата стойност на продажбите в ЕИП като основа за изчисляване на глобата. На второ и трето място, като е определила погрешно както коефициент за тежест, така и допълнителната сума, Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, задължението за представяне на мотиви и принципа *ne bis in idem*. На четвърто място, Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, задължението за представяне на мотиви и принципа на равно третиране като не е взела надлежно предвид при определяне на глобата, както се твърди, ограниченото участие на жалбоподателя. Освен това Комисията е нарушила принципа на пропорционалност и насоките относно метода за определянето на глоби, като не е взела предвид като смекчаващи обстоятелства евентуалната небрежност на жалбоподателя и неговата значително ограничена роля и конкурентно поведение.

5. Петото основание е свързано с твърдение за съществено процесуално нарушение.

Петото основание се отнася до твърдяно съществено процесуално нарушение от страна на Комисията по смисъла на член 263 ДФЕС, като тя не е предоставила възможност на Nichicon да представи допълнително изложение на възраженията и като е определила твърде кратък период да упражни правото на защита.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 3 юни 2018 г. — Tokin Corporation/Комисия**(Дело T-343/18)**

(2018/С 294/64)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Tokin Corporation (град Сендай, Япония) (представители: С. Thomas, Т. Yuen и М. Perez, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 2, буква е) от Решение С(2018) 1768 на Комисията от 21 март 2018 г. в частта, в която се налага глоба в размер на 5 036 000 EUR на TOKIN Corporation, солидарно с NEC Corporation,
- да определи по-нисък размер на глобата, наложена на TOKIN Corporation в член 2, буква е) от посоченото решение, солидарно с NEC Corporation,
- да отмени член 2, буква ж) от посоченото решение в частта, в която се налага глоба в размер на 8 814 000 EUR на TOKIN Corporation,
- да определи по-нисък размер на глобата, наложена на TOKIN Corporation в член 2, буква ж) от посоченото решение, и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. В първото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾ и принципа на равно третиране, като е приела месец декември 2011 г. като референтния период за определяне на стойността на продажбите.
2. Във второто основание се твърди, че Комисията е нарушила член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и принципа на лична отговорност, като с оглед на смекчавачи обстоятелства е намалила основния размер на глобата, вместо да намали използваната за изчисляване на основния размер ставка за тежест, във връзка с даден аспект от нарушението, по отношение на който жалбоподателят се смята за отговорен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 4 юни 2018 г. — Rubysop и Rubysop Holdings/Комисия

(Дело T-344/18)

(2018/C 294/65)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Rubysop Corp. (град Ина, Япония) и Rubysop Holdings Co. Ltd (град Ина) (представители: J. Rivas Andrés, A. Federle и M. Relange, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение C(2018) 1768 окончателно на Комисията от 21 март 2018 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП по дело AT.40136 — Кондензатори в частта, в която се отнася до Rubysop, и по-специално член 1, буква з), член 2, буква к), член 2, буква л) и член 4,
- да намали съществено размера на глобата, наложена на Rubysop съгласно член 2 от обжалваното решение до размер, който не е дискриминационен, и да отчете изключителната степен на сътрудничество от страна на Rubysop,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първото основание е свързано с твърдение за допусната в обжалваното решение грешка при прилагане на правото с оглед на отказа на Комисията да предостави на Rubysop възможността да се ползва от „частично освобождаване от глоба“ по точка 26 от Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели ⁽¹⁾ поради увеличената тежестта на нарушението.
2. Второто основание е свързано с твърдение за недостатъчно мотивиране и грешка при прилагане на правото в обжалваното решение с оглед на заключението на Комисията за неотклонение от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽²⁾, и за непредоставяне на Rubysop на допълнително намаление на глобата в нарушение на принципите на правото на ЕС за пропорционалност и равно третиране и на принципа на индивидуализиране на наказанията и санкциите.

⁽¹⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3).

⁽²⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Ukrselhosprom PCF и Versobank/ЕЦБ

(Дело T-351/18)

(2018/C 294/66)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Ukrselhosprom PCF LLC (Солоне, Украйна) и Versobank AS (Талин, Естония) (представители: O. Behrends, L. Feddern и M. Kirchner, адвокати)

Отвeтник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение ECB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012 на Европейската централна банка от 26 март 2018 г. за отнемане на лиценза на Versobank AS за извършване на банкова дейност,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите излагат единадесет основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание: ЕЦБ не е компетентна да вземе решение относно ликвидацията на Versobank AS.
2. Второ основание: ЕЦБ не е извършила собствена преценка по основните въпроси, свързани с борбата с изпирането на пари (БИП) и финансирането на тероризма (ФТ).
3. Трето основание: ЕЦБ не е разследвала и преценила надлежно и безпристрастно всички релевантни аспекти на случая, по-специално по отношение на рисковете БИП/ФТ и спазването на предписанията.
4. Четвърто основание: ЕЦБ е действала незаконосъобразно, като е отхвърлила други възможности, като например продажбата или доброволната ликвидация на Versobank.
5. Пето основание: ЕЦБ е нарушила принципа на равно третиране.
6. Шесто основание: ЕЦБ е нарушила принципа на пропорционалност.
7. Седмо основание: ЕЦБ е нарушила принципа на оправдани правни очаквания и правна сигурност.
8. Осмо основание: ЕЦБ е злоупотребила с правомощията си.
9. Девето основание: ЕЦБ е нарушила правото на изслушване.
10. Десето основание: ЕЦБ е нарушила правото на защита.
11. Единадесето основание: ЕЦБ не е мотивирала надлежно решението си.

Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Nippon Chemi-Con Corporation/Комисия

(Дело T-363/18)

(2018/С 294/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nippon Chemi-Con Corporation (Токио, Япония) (представители: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting и I. Stoicescu, lawyers)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло или частично Решение от 21 март 2018 година на Европейската комисия относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (АТ.40136 — Кондензатори),
- при условията на евентуалност да отмени член 2, буква ж) от Решение от 21 март 2018 г. на Европейската комисия,
- при условията на евентуалност да намали наложената на жалбоподателя глоба в член 2, буква ж) от Решение от 21 март 2018 година на Европейската комисия чрез упражняването на пълен съдебен контрол в съответствие с член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е изведено от твърдение за нарушение на правото на изслушване и на член 41 от Хартата на основните права.

Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила правото му на изслушване като не му е предоставила достъп до всички материали по делото, на които се позовава в обжалваното решение, като не е представила всички евентуално оправдателни доказателства, като не е изложила допълнително становище относно възражения във връзка с недостатъците в първоначалното изложение на възраженията, вместо изложение на фактите, и като не е предоставила адекватен достъп до протоколите от срещите с другите страни.

2. Във второто основание се твърди, че Комисията не е представила точни и непротиворечиви доказателства за нарушението, което засяга ЕИП, за цялото времетраене на твърдяното нарушение.

Освен това Комисията не е представила точни и непротиворечиви доказателства за нарушението, което засяга ЕИП, за цялото времетраене на твърдяното нарушение, по-специално за срещите на ЕСС (1998—2003 г.) и за тристранните и многостранните срещи и за влиянието им върху ЕИП в периода между 2009 г. и 2012 г.

3. В третото основание се твърди, че няма достатъчно доказателства за едно-единствено и непрекъснато нарушение.

Според жалбоподателя Комисията не е доказала съществуването на едно-единствено и непрекъснато нарушение, включващо всички видове твърдени срещи относно всички алуминиеви електролитни кондензатори и всички танталови електролитни кондензатори за период от четиринадесет години и с въздействие върху ЕИП, тъй като тя нито е изготвила цялостен план, преследващ единна антиконкурентна икономическа цел съгласно изисквания стандарт, нито е установила, че съществува допълнителна връзка между различните срещи.

4. В четвъртото основание се твърди, че няма нарушение с оглед на предмета.

Твърди се, че Комисията също така не е доказала, че антиконкурентното поведение представлявало нарушение с оглед на предмета, тъй като предполагаемият обмен на информация относно бъдещите цени и доставки по време на заседанията и контактите, който е от значение за продажбите в ЕИП, е бил спорадичен и с много ограничен обхват.

5. В петото основание се твърди, че Комисията не е компетентна.

Комисията освен това неправилно е заявила, че разполага с компетентност относно твърдяното нарушение, тъй като не е представила достатъчно доказателства, които да свързват твърдяното нарушение с ЕИП. Комисията не е взела предвид доказателства, че по принцип нито един от двустранните и тристранните контакти не е имал някакво въздействие върху продажбите в ЕИП, тъй като контактите са били свързани с неевропейските потребители. Комисията не е доказала твърденията си, че японските производители на кондензатори са присъствали на срещите с цел да ограничат конкуренцията в ЕИП.

6. В шестото основание се твърди, че е нарушен член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, Насоките на Комисията за налагане на глоби⁽²⁾ и основните принципи за определяне на глобите, и по-специално принципите на равно третиране и пропорционалност.

На последно място, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003, Насоките на Комисията за налагане на глоби и основните принципи за определяне на глобите, и по-специално принципите на равно третиране и пропорционалност, като е приела непропорционална стойност за продажбите и като не е взела предвид твърдените ограничени връзки на нарушението с ЕИП.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОJ L 1, 2003 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- ⁽²⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 25 юни 2018 г. — Intas Pharmaceuticals/EUIPO — Laboratorios Indas (INTAS)

(Дело T-380/18)

(2018/C 294/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ахмедабад, Индия) (представител: М. Edenborough, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Laboratorios Indas, SA (Посуело де Аларкон, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „INTAS“ — заявка за регистрация № 14 153 811

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 април 2018 г. по преписка R 815/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да измени обжалваното решение, така че преписката да бъде върната на отдела по споровете, за да се произнесе отново по възражението,
- да осъди EUIPO да заплати разноските на жалбоподателя по настоящото производство и по това пред апелативния състав,
- при условията на евентуалност, ако другата страна в производството пред апелативния състав встъпи по делото, да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят солидарно разноските на жалбоподателя по настоящото производство и по това пред апелативния състав.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. — Sta*Ware EDV Beratung/EUIPO — Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(Дело T-383/18)

(2018/C 294/69)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Щарнберг, Германия) (представители: M. Bölling и M. Graf, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Accelerate IT Consulting GmbH (Ален, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „businessNavi“ — марка на Европейския съюз № 9 155 698

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 2 май 2018 г. по преписка R 434/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, доколкото с него е отменено решението на отдела по отмяна от 16 февруари 2017 г. (производство по отмяна № 12 336 C) и е обявено, че марката на ЕС „businessNavi“ (фигуративна марка) № 9 155 698 остава регистрирана за следните услуги от клас 42:

Актуализиране на компютърен софтуер, консултантска дейност в областта на компютърния хардуер и софтуер, консултации по компютърен софтуер, анализ на компютърни системи, дизайн на компютърни системи, управление на данните на сървърите, компютърно програмиране, консултация по електронна обработка на информацията (услуги на информацията), компютърно програмиране, консултации, свързани с хардуер и софтуер, инсталиране на програми за електронна обработка на данни в мрежи, инсталиране и поддръжка на софтуер за интернет достъп, инсталиране на компютърни програми, конфигуриране на компютърни мрежи чрез софтуер, контрол на изпълнение и анализ на работата на мрежи, управление на сървъри, технически проектомениджмънт в областта на електронната обработка на данни,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) и член 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с правило 22, параграфи 3 и 4 и правило 40, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията

Жалба, подадена на 27 юни 2018 г. — Iccrea Banca/Комисия и ЕСП

(Дело T-386/18)

(2018/С 294/70)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Рим, Италия) (представители: P. Messina, F. Isgro и A. Dentoni Litta, avvocati)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение на Единния съвет за реструктуриране № SRB/ES/SRF/2018/03 от 12 април 2018 г. и евентуално приложенията към него, както и всички възможни последващи решения на Единния съвет за реструктуриране, включително още неизвестни, които са в основата на решения на Banca d'Italia № 0517765/18 от 27 април 2018 г. и № 0646641/18 от 28 май 2018 г.,
- на основание член 268 ДФЕС да обезщети ICCREA Banca за вредата, причинена ѝ от Единния съвет за реструктуриране при изпълнение на функциите му, състояща се в определянето на по-големи суми като вноски, дължими от жалбоподателя,
- при условията на евентуалност и в случай че не бъдат уважени горните искания, да обяви за невалиден член 5, параграф 1, букви а) и е) от Регламент [2015/63] (или евентуално целия Регламент) поради противоречие с основните принципи на равно третиране, недопускане на дискриминация и пропорционалност,
- във всеки случай да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати направените в настоящото производство разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата, предмет на настоящото производство, е срещу решение на Единния съвет за реструктуриране № SRB/ES/SRF/2018/03 от 12 април 2018 г. и приложенията към него, ако има такива, както и всички възможни последващи решения на Единния съвет за реструктуриране, включително още неизвестни, с които що се касае до жалбоподателя, са определени вноските му по Делегиран регламент ЕС 2015/63 ⁽¹⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на разследване, неправилна преценка на фактическата обстановка и неправилно прилагане на член 5, буква а) от Регламент ЕС № 2015/63 и от нарушение на принципите на недопускане на дискриминация и на добра администрация.
 - Във връзка с това се изтъква, че Единният съвет за реструктуриране е допуснал грешка при прилагането на член 5, буква а) от Регламент № 2015/63 при изчисляването и определянето на вноските, дължими от жалбоподателя, тъй като не е взел предвид прилагането на вътрешногруповите задължения.

2. Второто основание е изведено липсата на разследване, неправилна преценка на фактическата обстановка, нарушение и неправилно прилагане на член 5, буква е) от Регламент ЕС № 2015/63 и от нарушение на принципите на недопускане на дискриминация и на добра администрация,
- Във връзка с това се изтъква, че Единният съвет за реструктуриране е допуснал грешка при прилагането на член 5, буква е) от Регламент № 2015/63, която довела до положение на двойно отчитане.
3. Третото основание е изведено от незаконосъобразността на действията на орган на Съюза, като критерий за ангажиране на извъндоговорната му отговорност на основание член 268 ДФЕС.
- Във връзка с това се изтъква, че в действията на Единния съвет за реструктуриране са налице всички предпоставки, които винаги са били изисквани от европейската съдебна практика за предявяването на такава претенция, като незаконосъобразност на действията, за които са упрекувани институциите, реално съществуване на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между възприетото поведение и вредата, която се твърди, че е налице.
4. Четвъртото основание, изложено при условията на евентуалност и като насрещно, е изведено от нарушение на принципите на ефективност, на равностойност и на равно третиране и следващата от това неприложимост на Регламент ЕС/2015/63.
- Във връзка с това се изтъква, че евентуално противоречие между посочения Регламент и положението на жалбоподателя би било в нарушение на посочените тук принципи, тъй като, от една страна, лицата, които са в същото фактическо положение като ICCREA ще се ползват от намаляване на вноските, а това ще доведе до незаконно влошаване на положението на жалбоподателя и ще има за последствие различно третиране на аналогични положения.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

Жалба, подадена на 28 юни 2018 г. — Mellifera/Комисия

(Дело T-393/18)

(2018/C 294/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Розенфелд, Германия) (представител: A. Willand, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение Ares (2018) 2087165 на Комисията от 19 април 2018 г., съобщено на жалбоподателя на същата дата,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следното основание:

Нарушение на член 10, параграф 1 във връзка с член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕО) № 1367/2006 ⁽¹⁾ и на Конвенцията от Орхус ⁽²⁾

- Жалбоподателят твърди, че актът, с който се подновява одобрението за активното вещество глифосат, подлежи на преразглеждане съгласно процедурата по член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006.
- Той по-специално поддържа, че подновяването на одобрението представлява „мярка с индивидуален характер“, тъй като в хода процедурата по одобряване се постановява решение по отношение на заявителя.
- Жалбоподателят освен това посочва, че съгласно действащата правна уредба одобрение за активното вещество глифосат може да се предостави само заедно със съответни ограничения и условия с цел запазване на биологичното разнообразие.
- Накрая, той твърди, че са допуснати процесуални нарушения при подновяването на одобрението за активното вещество глифосат.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

⁽²⁾ Конвенция на Икономическата комисия за Европа на ООН (ИКЕООН) за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда.

Жалба, подадена на 27 юни 2018 г. — TrekStor/EUIPO (Theatre)

(Дело T-399/18)

(2018/C 294/72)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: TrekStor Ltd (Хонконг, Китай) (представители: O. Spieker, A. Schönfleisch и M. Alber, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Theatre“ — заявка за регистрация № 16 374 886

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26 април 2018 г. по преписка R 2238/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. — Zhadanov/EUIPO (PDF Expert)

(Дело T-404/18)

(2018/C 294/73)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Igor Zhadanov (Одеса, Украйна) (представител: P. Olson, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* Заявка за словна марка на Европейския съюз „PDF Expert“ — Заявление за регистрация № 16 257 735*Обжалвано решение:* Решение на втори апелативен състав на EUIPO от 18 април 2018 г. по преписка R 1813/2017-2**Искания***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,
- да регистрира заявката за марка на Европейския съюз № 16 257 735 за „Компютърно софтуерно приложение за персонални компютри, мобилни телефони и преносими електронни устройства по-специално софтуер за преглед, редактиране и обработка на pdf документи“,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Апелативният състав е допуснал грешка, като не е признал особения характер на заявените стоки.
- Апелативният състав е допуснал грешка при преценка на представените доказателства, като е достигнал до заключението, че заявената марка не е придобила отличителен характер при своето използване.

Иск, предявен на 3 юли 2018 г. — Holmer Dahl/ЕСП

(Дело T-405/18)

(2018/C 294/74)

*Език на производството: испански***Страни***Ищец:* Helene Holmer Dahl (Мадрид, Испания) (представители: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías и A. Lois Perreau de Pinninck, адвокати)*Ответник:* Единен съвет за реструктуриране

Искания

Ищецът иска от Общия съд:

- да обяви извъндоговорната отговорност на Единния съвет за реструктуриране и да го осъди да поправи претърпените от ищеца вреди, произтичащи от съвкупността от неговите действия и бездействия, които са лишили ищеца от притежаваните от него акции в BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.,
- за поправяне на претърпените имуществени и неимуществени вреди („дължимата сума“) да осъди ЕСП да заплати на ищеца:
 - обезщетение за имуществени вреди общо в размер на 160 558,41 EUR за обезценяването на акциите на Banco Popular и
 - обезщетение за неимуществени вреди в размер на 160 558,41 EUR или сумата, която Общият съд счете за подходяща.
- да увеличи дължимата сума с компенсаторната лихва, считано от 7 юни 2017 г. до произнасянето на решението по настоящия иск,
- да увеличи дължимата сума със съответните лихви за забава, считано от датата на произнасяне на решението по настоящия иск до пълното изплащане на дължимата сума по определения от ЕЦБ процент за основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта,
- да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изложените по дело T-659/17, Vallina Fonseca/Единен съвет за реструктуриране (ОВ С 424, 2017 г., стр. 42).

Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. — mobile.de/EUIPO — Дружество с ограничена отговорност „Резон“ (mobile.ro)

(Дело T-412/18)

(2018/С 294/75)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: mobile.de GmbH (Драйлинден, Германия) (представител: Т. Lührig, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Дружество с ограничена отговорност „Резон“ (София, България)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „mobile.ro“ —

марка на Европейския съюз № 8 838 542

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 29 март 2018 г. по преписка R 111/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 18, параграф 1, буква а) във връзка с член 64, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 19, параграф 2 и член 10, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията във връзка с член 64, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б), параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с правната концепция, залегнала в член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета и член 61, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 4 юли 2018 г. — Portigon/ЕСП

(Дело T-413/18)

(2018/C 294/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Portigon AG (Дюселдорф, Германия) (представители: D. Bliesener и V. Jungkind, адвокати)

Ответник: Единен съвет по реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за недействително в частта относно жалбоподателя решението на ответника от 12 април 2018 г. за изчисляване на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране за 2018 г. (SRB/ES/SRF/2018/03),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания, които са по същество идентични или сходни с посочените по дело T-420/17, Portigon/ЕСП ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 277, 2017 г., стр 56.

Жалба, подадена на 4 юли 2018 г. — Silgan Closures и Silgan Holdings/Комисия

(Дело T-415/18)

(2018/С 294/77)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Silgan Closures GmbH (Мюнхен, Германия) и Silgan Holdings Inc. (Стамфорд, Кънектикът, Съединени щати) (представители: D. Seeliger, Y. Güreş, R. Grafunder и V. Weiss, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението за проверка С(2018) 2173 final от 6 април 2018 г., нотифицирано на 24 април 2018 г.,
- да отмени всички мерки, взети въз основа на проверката, проведена в изпълнение на това незаконосъобразно решение,
- да задължи по-специално Комисията да върне всички копия от документи, направени в рамките на проверката, под страх от отмяна на бъдещото решение на Комисията от Общия съд, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите излагат следните основания:

1. Първо основание: нарушение на правото на защита и на основни процесуални принципи

С първото основание жалбоподателите се оплакват по-специално, че Bundeskartellamt (Федералната служба за защита на конкуренцията, Германия) е предоставила на Комисията информация, съобщена от жалбоподателите в рамките на сътрудничеството им с Федералната служба за защита на конкуренцията по започнала през 2014 г. национална процедура, като тази информация не е трябвало да бъде получавана от Комисията при обмена на информация съгласно член 12 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета ⁽¹⁾.

2. Второ основание: непълнота на мотивите на решението за проверка и несъразмерно широко и неконкретизирано описание на предмета на проверката („fishing expedition“), както и липса на достатъчно данни**3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност**

В това отношение жалбоподателите посочват, че разпореждането да се извърши проверка въз основа на събраните сведения и на етапа, на който се намира процедурата пред Федералната служба за защита на конкуренцията, не е било нито необходимо, нито подходящо.

4. Четвърто основание: злоупотреба с власт

С четвъртото основание се твърди, че разпореждането да се извърши проверка се основава на странични съображения. Ставало въпрос за неправомерно сътрудничество между Федералната служба за защита на конкуренцията и Комисията, целящо да позволи на последната да санкционира предприятия, на които вероятно не биха могли да бъдат наложени санкции на национално равнище поради празнота в закона.

5. Пето основание: липса на компетентност на Комисията и нарушение на принципа на субсидиарност

В това отношение жалбоподателите възразяват, че не е ясно нито че Федералната служба за защита на конкуренцията не би могла законосъобразно да приключи започната пред нея процедура, нито защо, предвид обхвата или последиците ѝ, процедурата може да бъде проведена по-успешно на равнището на Съюза на толкова късен етап.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 10 юли 2018 г. — Bauer Radio/EUIPO — Weinstein (MUSIKISS)

(Дело T-421/18)

(2018/C 294/78)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Bauer Radio Ltd (Питерборо, Обединено кралство) (представител: G. Messenger, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Simon Weinstein (Виена, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „MUSIKISS“ — Заявка за регистрация № 12 317 616

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 март 2018 г. по преписка R 510/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO и другата страна в производството да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 6 юли 2018 г. — Fissler/EUIPO (vita)**(Дело T-423/18)**

(2018/С 294/79)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Fissler GmbH (Идар Оберщайн, Германия) (представители: G. Hasselblatt и K. Middelhoff, адвокати)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* словна марка на Европейския съюз „vita“ — заявка за регистрация № 15 857 188*Обжалвано решение:* решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 март 2018 г. по преписка R 1326/2017-5**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG